

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

03/2022

**Nguyên nhân của những cuộc thử thách, vì Chúa
muốn vun trồng nhân đức nơi một linh hồn (NK 166).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

LÁ THƯ LINH HƯƠNG THÁNG 03/2022

LM Ernest Nguyễn Văn Hương

Theo chu kỳ của năm Phụng vụ, chúng ta đang cùng với Giáo hội đi vào Mùa Chay để chuẩn bị cử hành lễ Vượt qua: “Phụng vụ Mùa Chay giúp các dự tòng và các tín hữu cử hành mầu nhiệm Vượt Qua. Các dự tòng được chuẩn bị qua những giai đoạn khác nhau của việc nhập đạo, còn các tín hữu thì qua việc tưởng niệm bí tích Thánh Tẩy và việc Sám hối” (AC 27).

SÁM HỐI

Đặc sản Mùa Chay

Vì thế Mùa Chay thường gợi lên cho chúng ta tư tưởng ăn năn sám hối, thay đổi đời sống quay trở về với Chúa. Tuy nhiên để ăn năn sám hối thực sự thì việc đầu tiên cũng như việc cơ bản nhất là chúng ta nhận biết mình có tội hay có lỗi.

Chúng ta chẳng bao giờ thực sự sám hối khi chúng ta chưa thấy mình có tội, có lỗi hay khi chúng ta thấy tội chúng ta phạm là do tội lỗi của người khác: thí dụ hay la mắng chửi rủa người khác vì người khác khó ưa, đối xử xấu với mình... Chúng ta phạm tội vì chồng, vì vợ, vì con cái, vì người chung quanh...

Nếu không nhận ra bản chất của sự xấu là từ chúng ta thì không bao giờ có việc ăn năn sám hối đúng nghĩa. Chúng ta cho rằng tội xấu của chúng ta là có thể chấp nhận được và vì thế đời sống hoàn thiện mà Chúa Giêsu mời gọi chỉ là lời mời gọi mà không bao giờ thực hiện được nơi chúng ta.

Mùa Chay mời gọi chúng ta nhìn lại đời sống chính mình để có cuộc sống vượt qua: chết và chôn tội lỗi trong mồ để sống lại cùng với Đức Kitô trong đời sống mới. Mùa Chay cũng mời gọi chúng ta đặt cuộc đời tội lỗi của mình trong Lòng Chúa Thương Xót vì chúng ta được tha thứ không phải vì chúng ta xứng đáng, không phải vì công nghiệp của chúng ta nhưng do tình thương của Chúa. Điều này làm chúng ta phải sống như điều chúng ta thường đọc: “Và tha nợ chúng con như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con”.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT I MÙA CHAY, NĂM C

Định hướng Mùa Chay

Thời trước người ta sống Mùa Chay rất nghiêm ngặt: ăn chay kiêng thịt tất cả mọi ngày Thứ Sáu, hy sinh hãm mình rất nhiều trong suốt "mùa chay cả", từ bỏ tất cả mọi cuộc vui chơi v.v. Thời nay, hầu hết những điều trên đã được huỷ bỏ hoặc giảm nhẹ tới mức tối thiểu. Phải chăng Giáo Hội đang suy đồi?

Thực ra, căn bản vấn đề là ý thức. Nếu không ý thức ý nghĩa sâu xa thì cho dù tuân thủ rất nhiều hình thức nghiêm ngặt bên ngoài thì cũng vô ích. Các bài đọc hôm nay giúp chúng ta ý thức về ý nghĩa sâu sắc của cuộc sống người tín hữu:

- Ý thức rằng tất cả mọi sự chúng ta đang hưởng đều là do Chúa ban, như lời Môsê nói với dân Israel trong bài đọc I "*Người đã đưa chúng tôi vào đây, ban cho chúng tôi đất này, đất tràn trề sữa và mật. Và giờ đây, lạy Chúa, này con xin dâng sản phẩm đầu mùa của đất đai mà Ngài đã ban cho con*".

- Ý thức về sự che chở hữu hiệu của Thiên Chúa đối với những ai biết tin tưởng nương tựa vào Ngài (*Đáp ca: "Kẻ gắn bó cùng Ta sẽ được ơn giải thoát, người nhận biết danh Ta sẽ được phù trì"*).

- Ý thức rằng điều quan trọng nhất trong đời không phải là cơm bánh mà là Lời Chúa (Bài Tin Mừng).

Nếu chúng ta thực sự ý thức những điều trên thì chúng ta sẽ không ngại thực hiện những việc ăn chay, kiêng thịt, hy sinh hãm mình, cầu nguyện và chiến đấu với các cám dỗ.

Những cám dỗ trong đời

Chuyện dân Israel bị cám dỗ 40 năm và chuyện Chúa Giêsu chịu cám dỗ 40 ngày xem ra chỉ là chuyện đời xưa, chẳng liên can gì đến chúng ta ngày nay. Thực ra ngày nay chúng ta cũng gặp những cám dỗ ấy, nhưng dưới những hình thức khác thôi:

- Phải chăng chúng ta cũng bận tâm quá đáng đến việc ăn uống, sinh nhai?

- Phải chăng chúng ta rất ham vinh hoa địa vị ở đời?

- Phải chăng chúng ta không nỗ lực với hết khả năng mình mà cứ đòi Thiên Chúa làm phép lạ giúp mình?

Vào sa mạc: Vào sa mạc là việc cần thiết đầu tiên phải làm trong Mùa Chay.

a/ Ý nghĩa của sa mạc

- Sa mạc là nơi hoang vắng - tĩnh lặng.

- Hoang vắng và tĩnh lặng thì buồn và chán. Tuy nhiên hoang vắng và tĩnh lặng lại sinh ra nhiều hiệu quả tốt:

- Cảm nghiệm của những người đã từng ở sa mạc: thấy vũ trụ bao la và đẹp tuyệt vời (nhất là những lúc mặt trời mọc và lặn); thấy được quyền năng Thiên Chúa; thấy được con người thực của mình; cũng cảm được tình đồng loại tha thiết (rất hiếm khách khi thỉnh thoảng tình cờ gặp được một người giữa sa mạc).

- Bởi thế Thiên Chúa thích đưa người ta vào sa mạc: Bài đọc I: Thiên Chúa để cho dân Do Thái ở sa mạc 40 năm để họ cảm nghiệm tình thương của Ngài, đồng thời để thử thách xem họ có trung thành với tình thương ấy hay không; Bài TM: Chúa GS vào sa mạc 40 ngày để cầu nguyện và cũng chịu thử thách.

b/ Trong Mùa Chay, chúng ta cũng vào sa mạc. Nhưng vào sa mạc để làm gì?

- Mùa chay, một thời gian cầu nguyện: Theo bố cục của TM Luca, trước khi đi rao giảng, Chúa Giêsu đã vào ở trong sa mạc và lưu lại đó 40 đêm ngày. Để làm chi? Không phải chỉ để ăn chay, mà còn làm một việc quan trọng hơn nhiều, đó là cầu nguyện xem Ngài sẽ thi hành sứ mạng Messia như thế nào.

Ngày nay chúng ta cũng có 40 ngày Mùa Chay, để noi gương Chúa Giêsu mà cầu nguyện. Thực ra chúng ta phải cầu nguyện luôn. Nhưng thỉnh thoảng cần có một thời gian để cầu nguyện chuyên cần và sốt sắng hơn. Đó chính là thời gian này.

- Mùa Chay, một thời gian chiến đấu: Chúa GS sống trong sa mạc 40 ngày chiến đấu với những cơn cám dỗ của Satan.

Thực ra ma quỷ luôn cám dỗ chúng ta (1Pr 5, 8: "Ma quỷ, thù địch của anh em, như sư tử gầm thét, rảo quanh tìm mồi để cắn xé"). Bình thường chúng ta không để ý cho nên dễ bị sa cám dỗ. Trong Mùa Chay, chúng ta hãy noi gương Chúa Giêsu, tích cực chiến đấu với những khuynh hướng xấu, những thói quen tội lỗi và những cám dỗ.

CHÚA NHẬT II MÙA CHAY, NĂM C

Hãy so sánh cảnh trên núi biến hình với cảnh trên núi Cây Dầu:

- Cùng xảy ra trên một ngọn núi: núi Tabor và núi Cây Dầu.

- Ở 2 nơi Chúa Giêsu đều biến hình: ở núi biến hình, CGS từ hình dáng loài người biến thành hình dáng Thiên Chúa; ở núi Cây Dầu, từ hình dáng Thiên Chúa biến ra hình dáng con người yếu đuối.

- Cả 2 sự biến hình đều diễn ra trước 3 nhân chứng: Phêrô, Giacôbê và Gioan. Và 2 điểm phụ: 2 lần ấy, họ đều ngủ, còn CGS đều thức và cầu nguyện.

Nhưng 2 cuộc biến hình này bổ túc ý nghĩa cho nhau: Trên núi biến hình, các môn đệ thấy được thiên tính của CGS vinh quang hơn bao giờ hết, khiến họ ngất ngây sung sướng, muốn ở mãi trong tâm trạng ngất ngây đó; Trên núi Cây dầu, họ thấy Thầy trong nhân tính yếu đuối hơn bao giờ hết. Con người thật của CGS vừa có thiên tính vừa có nhân tính. 2 biến cố bổ túc nhau giúp ta hiểu được con người thật của Ngài.

Suy gẫm 2 biến cố này, ta cũng thấy được con người thật của ta: trong ta có một phần là Adam-con của xác thịt, một phần là Con của Chúa.

- Cũng như CGS xưa trên núi biến hình, có nhiều lúc chúng ta cảm thấy ngất ngây sung sướng; thấy mình sốt sắng quá, gần Chúa

quá, yêu thương anh chị em quá, sẵn sàng làm những điều tốt cho anh chị em, sẵn sàng tha thứ cho kẻ làm hại mình...

- Nhưng cũng như CGS trên núi Cây dầu, lại có những lúc chúng ta suy sụp trầm trọng; phần Adam nổi lên lấn áp phần Con của Chúa. Khi đó ta thấy đời thật buồn nản, thấy không ai thương mình, không ai hiểu mình, Chúa hình như cũng xa mình... Từ đó ta nguội lạnh với Chúa, ích kỷ với anh chị em, khe khắt với những kẻ làm khổ mình.

+ Nhưng có một điều rất quan trọng ta hãy nhớ: CGS luôn cầu nguyện khi biến hình vinh quang trên núi biến hình cũng như khi biến hình thảm nảo trên núi Cây dầu.

+ Và nếu ta biết cầu nguyện để thống nhất hóa con người mình như thế thì ta sẽ cũng như CGS được Chúa Cha âu yếm nói "Đây là con yêu dấu của Ta" (trên núi biến hình), và được thiên thần Chúa an ủi (trên núi Cây Dầu).

Trên núi Tabor, ánh vinh quang của Thiên Chúa đã tỏa chiếu từ thân xác CGS, và Ngài được biến hình. Các môn đệ đã ngất ngây trước vẻ đẹp và sự sáng ngời ấy. Đó không phải chỉ là vẻ bề ngoài, mà là vinh quang thật từ bên trong thoáng tỏ lộ ra. Đó là chính Thiên Chúa ở trong CGS.

Vinh quang thần linh cũng ở trong chúng ta, bởi vì chúng ta đã được dựng nên theo hình ảnh Thiên Chúa. Vì thế, chúng ta cũng có những thoáng biến hình. Van Gogh nói: "Một người tiều phu hay một người thợ mỏ nghèo nhất cũng có thể có những thoáng cảm hứng khiến anh ta cảm thấy gần như đang ở thiên đàng".

Một người nghèo sống trong khu nhà dành cho những kẻ vô gia cư đã kể câu chuyện sau đây. Một hôm ông đi dạo trên phố và tình cờ vào một ngôi nhà thờ lúc nào không hay. Ông không nhớ là lúc đó ông có cầu nguyện không, nhưng ông nhớ là cảm thấy tâm hồn mình chìm ngập trong ánh sáng. Mọi buồn chán đều tan biến hết, chỉ có bình an. Ông cảm thấy mình rất gần Chúa và được Chúa yêu thương. Cảm nghiệm này rất sâu đậm mặc dù chỉ thoáng qua trong phút chốc. Ông nói rằng ông sẵn sàng đánh đổi cả đời để có được một thoáng cảm nghiệm ấy. Khi ông rời nhà thờ, cảm nghiệm ấy tan loãng dần. Về sau, ông trở lại nhà thờ nhiều lần để mong có lại cảm nghiệm tuyệt vời ấy, nhưng không được.

Điều sai lầm của người vô gia cư trên là muốn **bám cứng** vào một cảm nghiệm thoáng qua. Nói cách khác, ông muốn đi lùi chứ không đi tới. Lẽ ra ông phải biết dùng cái cảm nghiệm thoáng qua ấy để soi sáng cuộc đời tăm tối của mình, và

nhờ đó mà can đảm tiến bước trong hy vọng.

Phêrô cũng sai lầm như thế. Ông muốn ở lại mãi trên núi. Ông muốn bám cứng vào cảm nghiệm vinh quang hạnh phúc. Ông không muốn xuống núi tiếp tục cuộc sống thường ngày. Nhưng CGS đã giục ông xuống núi để đối diện với tương lai. Ngài không muốn cảm nghiệm trên núi ấy trở thành chỗ cho Phêrô ẩn trốn khỏi cuộc chiến đấu đang đợi chờ phía trước. Một thoáng ánh sáng Ngài ban cho ông là để giúp ông trực diện với giờ tăm tối sắp đến.

Nghe lời Chúa, Phêrô đã xuống núi. Nhưng lạ thay, cảm nghiệm thoáng qua hôm ấy vẫn còn sáng mãi trong lòng ông. Nhiều năm sau ông còn viết: "Chúng ta đã được chứng kiến vinh quang của Ngài trên núi... Khi ấy có tiếng phán từ trời rằng: Đây là Con yêu quý của Ta, Ta hài lòng về Ngài" (1Pr 1, 17-18).

Chúng ta cũng có những thoáng cảm nghiệm được ánh sáng và niềm vui. Những thoáng cảm nghiệm ấy cho ta thấy được đất hứa mà chúng ta phải tiến đến trong đức tin. Nhưng nên biết rằng Chúa ban những thoáng biến hình ấy là để thêm sức cho chúng ta sống những nhiệm vụ hằng ngày.

Tín ngưỡng và sự cầu nguyện không phải là những chỗ ẩn trốn, mà là những trợ lực giúp chúng ta đương đầu với gian lao thử thách.

CHÚA NHẬT III MÙA CHAY, NĂM C

Cây vả được trồng 3 năm thì tới lúc có trái. Nếu đến khi đó mà nó vẫn chưa có trái thì hầu như sẽ chẳng bao giờ có trái nữa. Đây là trường hợp của cây vả trong bài Tin Mừng hôm nay. Bởi vậy ông chủ ra lệnh đốn bỏ nó, để khỏi chặt đất, để khỏi tốn công chăm sóc, để dành chỗ trồng cây khác hữu ích hơn. Nhưng người làm vườn vẫn chưa nản lòng. Người này vẫn còn hy vọng nơi cây vả, nên xin ông chủ cho thêm thời hạn một năm nữa. Trong thời gian này ông sẽ tích cực bồi dưỡng và chăm sóc cho nó. Sau đó nếu nó vẫn không trái thì mới bị chặt đi.

Dụ ngôn không cho ta biết kết quả cuối cùng thế nào. Nhưng bấy nhiêu cũng đủ nói lên điều Chúa Giêsu muốn nói: cũng như người làm vườn kiên nhẫn chờ đợi cây vả ra trái, Thiên Chúa luôn kiên nhẫn chờ đợi kẻ tội lỗi ăn năn sám hối.

Lịch sử đầy đầy những thí dụ về những người nhờ được người khác kiên nhẫn cho thêm cơ hội nên về sau trở thành những vĩ nhân. (1) Ngay trong bài đọc I hôm nay đã có một tấm gương: Môsê khi còn trẻ đã phạm tội giết người. Chúa không phạt ông, mà còn sử dụng tính khí

nhật tình của ông để giải phóng dân Do Thái khỏi ách nô lệ Ai cập. (2) Einstein mãi đến hai tuổi mới bắt đầu biết nói bập bẹ. Khi Einstein đến trường, các giáo viên cũng ngã lòng vì sự chậm chạp của ông. Vậy mà Einstein đã trở thành nhà bác học được đánh giá là nổi bật nhất của thế kỷ.

Có nhiều người phát triển rất chậm và muộn màng, nhưng lại là những nhân tài. Những người như thế cần có ai đó tin tưởng họ, kiên nhẫn chờ đợi họ và tạo cơ hội cho họ. Nếu không thì kho tàng tài năng của họ sẽ bị vùi dập và mai một đi.

Chúng ta biết cho chính bản thân mình thêm cơ hội. Tại sao chúng ta không làm như thế đối với người khác?

Tản mạn suy tư

a/ Trong bài đọc I kể chuyện Chúa hiện ra với Môsê, điều đáng ngạc nhiên là Chúa không hiện ra cho ông trong Đền thờ mà là trong sa mạc; và Chúa hiện ra không phải khi Môsê đang cầu nguyện mà trong lúc ông chán chường. Chúa hiện ra cho Môsê ở một nơi phàm trần và trong một sinh hoạt phàm trần.

Ngày nay thế giới đã trở thành một nơi phàm trần. Thật khó mà giữ được một ý thức thiêng thánh trong một thế giới như thế. Tuy nhiên, nếu không có thiêng thánh và ý thức hướng thượng, thì cuộc đời sẽ nghèo nàn và thấp hèn biết bao.

Trong cuộc gặp gỡ giữa Môsê với Thiên Chúa, cảm xúc lẫn át nhất xem ra là sợ hãi. Nhưng thực ra không phải thế. Khi Thánh Kinh nói về sự sợ đối với Thiên Chúa thì không phải là sợ hãi mà là kính sợ. Sợ hãi là một cảm xúc tiêu cực, nó khiến ta co rúm lại và muốn chạy trốn; còn kính sợ là một cảm xúc tích cực, nó khuyến khích ta tiến đến gần đối tượng đang tác động lên mình, ta không cảm thấy bị hạ xuống, mà được nâng lên.

Tín ngưỡng bắt đầu bằng cảm xúc kính sợ, kính sợ vì nhận biết sự cao cả của Thiên Chúa và giới hạn thấp hèn của con người. Kính sợ đi trước, và đức tin đến sau.

Mà kính sợ thì bắt đầu bằng sự ngỡ ngàng. Môsê đã ngỡ ngàng khi thấy bụi gai cháy rực mà không rụi tàn.

b/ Tuy nhiên rất dễ ngỡ ngàng trước một sự kiện bất thường như thế. Ngay cả người khùng

cũng biết ngỡ ngàng trước sự bất thường. Còn người khôn thì biết ngỡ ngàng trước những sự bình thường. Đây mới là vấn đề. Chúng ta ước ao được ngỡ ngàng trước một phép lạ, nhưng chúng ta không ngỡ ngàng khi ngắm cảnh hoàng hôn. Hầu hết chúng ta cảm thấy khó mà nhận ra nét cao cả và đáng ngỡ ngàng nơi những sự việc bình thường trong cuộc sống; chúng ta không nhận ra những "phép lạ" vẫn diễn ra hằng ngày chung quanh chúng ta.

Tâm tình tôn thờ bắt nguồn từ ý thức về những phép lạ như thế. Kính sợ và ngỡ ngàng có thể được khơi lên bởi những sự việc rất nhỏ bé, chẳng hạn một hạt cát, một chiếc lá hay một giọt mưa.

Một đức tin cần được củng cố bằng phép lạ là một đức tin nghèo nàn. Những ai đã gắn bó với Chúa thì không cần phép lạ nữa, vì họ đã ý thức mình đang sống trong một thế giới được quyền năng Chúa bao bọc, họ nhìn đâu cũng thấy Chúa.

Người nào có khả năng nuôi dưỡng đức tin của mình bằng những phép lạ đời thường thì giống như người đang ngồi nơi bàn tiệc.

CHÚA NHẬT IV MÙA CHAY, NĂM C

Một cô bé đang ngồi trên gối mẹ, chột lên tiếng hỏi mẹ:

- Mẹ ơi, con có thể nhìn thấy lòng mẹ không?

Bà mẹ đáp:

- Mẹ không biết, nhưng con có thể nhìn vào mắt mẹ xem có thấy gì trong đó?

Cô bé nhướn mắt nhìn chăm chú vào đôi mắt người mẹ, rồi sung sướng kêu lên:

- Mẹ ơi! Con nhìn thấy lòng mẹ rồi, ở đó có một cô bé tí xíu là chính con đó mẹ ạ?

Trong đôi mắt của cha mẹ, con cái là tất cả. Trong đôi mắt Thiên Chúa chỉ có con người, nhất là những con người tội lỗi đáng thương. Vâng, tấm lòng yêu thương khôn tả của Thiên Chúa đã được Chúa Giêsu bày tỏ trong dụ ngôn "*Người cha nhân hậu*".

THIÊN CHÚA GIÀU LÒNG THƯƠNG XÓT

Gandhi kể rằng khi ông 15 tuổi, ông đã ăn cắp của cha mình một đồng tiền vàng. Tuy nhiên sau đó ông rất áy náy nên quyết định thú tội với cha mình. Ông viết lên một tờ giấy những gì mình đã làm, sau đó xin cha

tha thứ, và cuối cùng hứa sẽ không tái phạm nữa. Khi ấy cha ông đang bệnh phải nằm trên giường. Gandhi đến đưa tờ giấy cho cha và hồi hộp chờ cha xét xử. Người cha ngồi dậy, cầm tờ giấy, trong khi ông đọc thì hai dòng lệ từ đôi mắt ông chảy xuống. Gandhi cũng không cầm được nước mắt mình. Cuối cùng khi đã đọc xong, người cha không hề nổi giận và cũng chẳng trách móc Gandhi lời nào. Ông ôm chầm lấy con và sung sướng vì con mình đã biết hối hận.

Cảm nghiệm được yêu thương ngay khi mình còn tội lỗi là một cảm nghiệm vô cùng sâu sắc đối với Gandhi. Sau này ông nói: "Chỉ có người nào đã trải qua cảm nghiệm về loại tình yêu như thế mới có thể hiểu được nó thôi".

Đó cũng là cảm nghiệm của đứa con hoang đàng trong bài Tin Mừng hôm nay. Qua dụ ngôn này, Chúa Giêsu muốn giúp chúng ta hiểu được lòng thương xót bao la của Thiên Chúa là Cha chúng ta. Ngài muốn nói với chúng ta rằng: Nếu chúng ta phạm tội thì Thiên Chúa vẫn yêu thương chúng ta.

Ngài không những không bớt thương mà còn thương nhiều hơn nữa. Không phải đợi chúng ta trở nên hoàn hảo thì Thiên Chúa mới thương, mà Ngài yêu thương chúng ta chính vì chúng ta tội lỗi, yêu thương ngay khi chúng ta còn trong tội lỗi.

Tất cả chúng ta, dù nhiều hay ít, đều là những người tội lỗi. Nhưng chính trong tội lỗi và qua tội lỗi mà chúng ta cảm nhận được lòng nhân từ thương xót của Thiên Chúa. Thật vậy, nếu chúng ta không bao giờ phạm tội thì chúng ta cũng không bao giờ cảm nhận được niềm vui được tha thứ. Nói thế không có nghĩa là chúng ta cứ tha hồ phạm tội. Nói như thế là để chúng ta càng hiểu được tấm lòng của Thiên Chúa.

TRỪNG PHẠT VÀ THA THỨ

Người con hoang đàng biết mình xứng đáng bị trừng phạt và sẵn sàng chờ đợi bị trừng phạt.

Thế nhưng người cha không trừng phạt, mà tha thứ.

Trừng phạt giống như dội một thùng nước lên que củi sắp tàn. Kết quả là ngọn lửa tắt ngúm.

Tha thứ giống như thổi hơi vào tàn lửa sắp tắt, giúp cho ngọn lửa lại bùng lên.

MẢNH SUY TƯ

- "Lúc đứa con hoang đàng quỳ gối xuống và khóc là lúc nó biến những khoảng thời gian phung phí cuộc đời với bọn đi điếm, với việc chăn heo, với việc ăn cháo heo cho đỡ đói thành những khoảng thời gian đẹp nhất và thánh thiện nhất trong đời nó. Để có mấy ai ý thức được như vậy. Tôi dám nói rằng cần phải vào tù mới hiểu được điều đó. Và nếu thế thì có vào tù cũng đáng lắm chứ" (Oscar Wilde)

- Chẳng có gì khó khi trở về nhà như một vị anh hùng với những chiến công hiển hách. Nhưng trở về nhà với vóc dáng tả tơi, hai bàn tay trắng và một con tim tan nát vì mặc cảm tội lỗi là một điều khó vô cùng.

- Đứa con hoang đàng biết mình đáng bị trừng phạt. Do đó nếu người cha trừng phạt thì nó cũng sẵn sàng chịu đựng. Lòng nó nhẹ đi. Nhưng nó không vui. Chính sự tha thứ của người cha mới đem lại cho nó niềm vui thực sự.

- Các vị thánh làm chứng về ân sủng và lòng trung thành của Thiên Chúa. Còn những người tội lỗi thì làm chứng về tình thương và lòng thương xót của Ngài.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 74

TÌM HIỂU TỔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Tuần tĩnh tâm năm nay của anh em linh mục chúng tôi đã kết thúc trưa ngày 27-01-2022 tại Đại Chủng viện Thánh Giu-se Sài Gòn. Thật là một dịp hết sức hữu ích cho tâm hồn, nhất là sau một thời gian dài sinh hoạt mục vụ bị giới hạn vì đại dịch Covid-19! Trong bầu khí rất riêng này, các cử hành phụng vụ như thánh lễ, giờ cầu Thánh Thể, giờ kinh... đã diễn ra đặc biệt sốt sắng.

Đề tài “Linh mục đối diện với tính thế tục” đã được đức giám mục giảng phòng trình bày rất súc tích và thiết thực: (1) Thế tục hóa, (2) Thế tục hóa trong đời sống linh mục, (3) Xét mình về nguy cơ thế tục hóa trong đời sống linh mục, (4) Thế tục hóa trong sứ vụ linh mục, (5) Xét mình về tính thế tục trong sứ vụ linh mục, (6) Loan báo Tin Mừng trong thế giới bị thế tục hóa, và (7) Tân Phúc âm hóa tại Việt Nam trong bối cảnh thế tục hóa.¹ Thêm vào đó còn là những huấn dụ rất cụ thể về mục vụ của đức tổng giám mục bản quyền: (1) Thời gian thử thách và cơ hội: thánh lễ, giáo lý; (2) Đời sống linh mục: hiệp thông, tham gia, sứ vụ; (3) Mục vụ (tổ chức gặp gỡ hiệp hành, chăm sóc trẻ mồ côi...).² Trong phần sinh hoạt mục vụ, còn có một bài chia sẻ rất đặc biệt về “hiệp hành” của vị linh mục linh hoạt viên.

Chính trong bối cảnh đó, cũng là bối cảnh của thời đại lòng Chúa xót thương, tất cả các linh mục được khuyên dạy: “đừng bao

---

¹ An-phong Nguyễn Hữu Long, *Linh mục đối diện với tính thế tục*, 24-27/01/2022.

² Đặc biệt, chương trình có bài tham khảo rất thấm thía: “Linh mục hãy thôi lạm dụng bài giảng” của Đức TGM Socrates Villegas, OP.

giờ lấy làm mệt mỏi mà không đi ra gặp người con kia còn đang đứng ngoài...";³ "đừng đặt ra những câu hỏi vô ích...".⁴

Misericordiae vultus, số 17,24-26

Chúng ta cũng đừng bao giờ lấy làm mệt mỏi mà không đi ra gặp người con kia còn đang đứng ngoài, không thể vui mừng nổi, để giải thích với anh ta là phán đoán của anh quá nghiêm khắc, không công bằng và vô nghĩa dưới ánh sáng lòng thương xót vô biên của người cha. (APV 17,24) Cầu xin cho những vị giải tội đừng đặt ra những câu hỏi vô ích, nhưng giống như người cha trong dụ ngôn, hãy ngắt bài phát biểu đã được chuẩn bị trước của người con hoang đàng; cầu xin

cho các vị giải tội biết chấp nhận những lời xin giúp đỡ và lòng thương xót tuôn ra từ trái tim của hồi nhân. (APV 17,25) Tóm lại, các vị giải tội luôn được mời gọi giữ vị trí hàng đầu của dấu chỉ lòng thương xót, ở mọi nơi và trong mọi tình huống. (APV 17,26)

Chút suy tư

Trong phần xét mình năm nay dành cho các mục tử, Đức Tổng Giám mục Giu-se Nguyễn Năng đã đưa ra đề tài phải nói là hết sức thiết yếu "Hội Thánh hiệp hành: Tương quan mục tử - Dân Chúa"! Quả là một dịp tốt và hết sức cần thiết để tự vấn lương tâm, suy tư... học lại bài học biết đón tiếp và lắng nghe, biết kiến tạo cộng đoàn hiệp thông và tham gia, biết tôn trọng phẩm giá người khác...; trong đó "sự thật và đức ái" phải đi đôi với nhau. Thật vậy, "Nếu chỉ dừng lại ở sự thật, cuộc gặp gỡ sẽ biến thành tòa án. Nếu chỉ có bao dung thương xót, sẽ không thể canh tân Hội Thánh".⁵ Rất đặc biệt và vô cùng ý nghĩa là khi... trong bầu khí cuối năm âm

³ APV 17,24.

⁴ APV 17,25.

⁵ Nguyễn Năng, *Hiệp hành là lối sống của Hội Thánh* (<https://tgpsaigon.net/bai-viet/hiep-hanh...>) (06-01-2022)..

lịch cũng như trong chính tâm tình suy tư sống động và cụ thể như thế, bí tích giao hòa đã được cử hành cho chính các linh mục.

Thì ra... Tĩnh tâm *online*... trực tuyến... hay trực tiếp / Bầu khí hành hiệp... thiện ý nghiêm túc cần / Nước Trời đang gần... bao lần... đã gần... thẳng / *C'est en forgeant...*⁶ người ta nên thợ rèn / Bất kể sang hèn... hiệp hành là lối sống / Quy luật hiệp thông... sứ vụ cùng tham gia / Chân lý hóa ra... bao la màu thông hiệp / Nghĩa là sứ điệp... cùng loan báo Tin Mừng / Quyết không lừng khừng... nếu một dừng... hai ba tới / Khi cần ta đợi... đi giữa và đi sau / Thuận tiện đi mau... không thuận tiện đi chậm / Thời gian sẽ thắm... hiệp hành là cùng đi / Dốc lòng khắc ghi... đừng bao giờ tục hóa / Chân lý cao cả... giải thiêng hiểu thế nào / Tu hành đặc đạo... giá trị màu nhiệm thánh / Lạy Đấng Tạo Thành... chí thánh thay Danh Ngài / Thế giới vĩ đại... vũ trụ siêu cực đại / An nhiên... tĩnh tại... Tạo Hóa phán... vận hành / Ngang dọc tung hoành... tứ phương thập nhị hướng / Ngài vẫn là đường... quy luật sống đồng hành / Thiện chí ngay lành... "lộ hà phương... cước hạ..."⁷ / Cứ đi... dẫn lạ... thời gian sẽ quen dần / Hôm nay một lần... ngày mai một lần nữa / Có khi ở giữa... có khi cuối... khi đầu.⁸

ĐỂ KẾT

Vậy thì, để rèn luyện lương tâm ngay thẳng cho mình, người ta cần phải thẳng thắn cất vấn chính mình xem mình đang đi đâu, hành trình dương thế của mình đang đưa mình về đâu. Câu trả lời thông suốt và xác định đúng hướng là rất cần thiết. Thỉnh thoảng phải lặp lại câu hỏi và câu trả lời này là chuyện cần làm; nghĩa là, cần phải "Tiến về trời sao cho đúng hướng".⁹ Vâng, lương tâm có thể được coi là "... tâm điểm sâu lắng nhất và là cung thánh của

⁶ "*C'est en forgeant qu'on devient forgeron*" (Chính khi rèn luyện... mà ta trở thành thợ rèn).

⁷ "Cảm vấn lộ tại hà phương?" (敢问路在何方? / Dám hỏi đường ở nơi đâu?) là câu hỏi vẫn thường được hỏi; và câu trả lời sẽ là "*Lộ tại cước hạ*" (Đường đi dưới chân ta).

⁸ X. BHvNB, *Sỏi đá...*, T152, số 88.

⁹ X. Minh Triết Cuộc Đời, *Bài trò chuyện 1*, 56.

con người; nơi đây con người hiện diện một mình với Thiên Chúa và tiếng nói của Người vang dội trong thâm tâm họ”.¹⁰ Thật vậy, tiếng nói ấy...

... kêu gọi con người phải yêu mến và thi hành điều thiện cũng như tránh điều ác. Tiếng nói ấy âm vang đúng lúc trong tâm hồn của chính con người... Quả thật, con người có một lề luật được Thiên Chúa khắc ghi trong tâm hồn.¹¹

Cụ thể, chúng ta “đừng bao giờ lấy làm mệt mỏi mà không đi ra gặp người con kia còn đang đứng ngoài, không thể vui mừng nổi, để giải thích với anh ta là phán đoán của anh quá nghiêm khắc, không công bằng và vô nghĩa dưới ánh sáng lòng thương xót vô biên của người cha”;¹² “đừng đặt ra những câu hỏi vô ích...”.¹³ Chúng ta được mời gọi nên dấu chỉ của “lòng thương xót, ở mọi nơi và trong mọi tình huống”.¹⁴

11-02-2022, GTHH

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 03/2022

CẦU CHO GIÁO HỘI CÓ GIẢI PHÁP THÍCH HỢP CHO NHỮNG THÁCH ĐỐ CỦA ĐẠO ĐỨC SINH HỌC

Xin cho các Kitô hữu luôn cố võ việc bảo vệ sự sống bằng lời cầu nguyện và dân thân xã hội, khi đối diện với những thách đố mới của đạo đức sinh học.

¹⁰ GS, số 16.

¹¹ *Ibid.*

¹² APV 17,24.

¹³ APV 17,25.

¹⁴ APV 17,26.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 03/2022 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHÂN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 04/03/2022; Chủ Tế: **LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn

- Ngày 11/03/2022; Chủ Tế: **LM. Michael Nguyễn Tiến Bình**, Giáo xứ Phú Hạnh, hạt Gò Vấp.

- Ngày 18/03/2021; Chủ Tế: **LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Giáo xứ Tân Thông, Gp. Phú Cường.

- Ngày 25/03/2022; Chủ Tế: **LM. Đaminh Trần Dũng**, SSS.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA**: Nhà Thờ Khiết Tâm (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 01/03/2022 (thứ ba ĐT). Chủ tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT XÓM MỚI**: Nhà Thờ Bắc Dũng (748/2, đường Thống Nhất, P.15, Q. Gò Vấp) lúc 17g00, ngày 03/03/2022 (thứ năm ĐT). Chủ Tế: **LM. Giuse Vũ Quang Trường**, Chánh xứ Gx Bắc Dũng.

- **HẠT HÓC MÔN**: Nhà Thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 05/03/2022, Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT TÂN ĐỊNH**: Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3) lúc 17g00, ngày 03/03/2022 (thứ năm ĐT), Chủ Tế:

LM. Michael Phạm Trường Trinh, Chánh xứ Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, Kp 1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 11/03/2022, Chủ Tế: **LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN:** Nhà Thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 30/03/2022. Chủ Tế: **LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 01/2022

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ. LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT XÓM MỚI:

1. Lh. Inagtiô Đào Văn Dương, Giáo xứ Hà Nội.
2. Lh. Maria Đào Thị Nhất, Giáo xứ Hà Nội.
3. Lh. Têrêsa Đào Minh Nguyệt, Giáo xứ Hà Nội.
4. Maria Đào Nam Hoa, Giáo xứ Hà Nội.

HẠT TÂN SƠN NHÌ:

1. Lh. Đôminicô Lê Văn Trì, Giáo xứ Gò Mây.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn các Xứ đoàn và quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (02.2022) (Xin xem hình ở trang bìa)

I- THÁNH LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT, THÁNG 02-2022

Niềm vui hạnh phúc như vỡ òa khi các sinh hoạt tôn giáo được trở lại bình thường (không giới hạn số

người). Bao nhiêu lo lắng, ưu tư phiền muộn đã dần tan biến, để thay vào đó là: niềm vui và hy vọng, kết thành những tâm tình tạ ơn, tôn vinh và chúc tụng. Tất cả là hồng ân Chúa ban, là sự hiện hữu của tình yêu, là thực tại của LTXC. Như vậy là Chúa vẫn ở bên chúng ta để bảo vệ, nâng đỡ. Ngài luôn đồng hành với chúng ta để cùng gánh vác, sẻ chia. Ngài luôn hiện diện để thi ân giáng phúc. Chúa là tất cả. Thế mà chúng ta lại vô tình như không thấy, vô tâm xua tay lắc đầu khi Ngài van xin được giúp đỡ, vô ý không quan tâm khi Ngài đau khổ vô cùng, vì tội tệ bạc, phản bội, phụ tình, chối bỏ tình yêu và Lòng thương xót của Ngài.

Hôm nay ngày thứ sáu đầu tháng, ngày mừng 4 tết, HH LCTX giáo hạt Gia Kiệm được vinh dự hành hương về Suối Cát để dâng lên Chúa tất cả tâm tư nguyện vọng, phó thác vào Lòng Chúa xót thương tất cả gánh sầu thương của cuộc đời, đáp lại lời mời gọi của Chúa: *"Hỡi những ai gồng gánh nặng nề, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ nâng đỡ bổ dưỡng cho các ngươi, vì ách của Ta thì êm ái và gánh của Ta thì nhẹ nhàng". "Đến với Lòng Chúa xót thương, con tìm được chốn tựa nương. Đến với Lòng Chúa xót thương, con hết lo âu bận vướng. Tin tưởng vào Lòng Chúa xót thương, có Ngài hiểm nguy con coi thường. Phó thác vào Lòng Chúa xót thương, có cả một mùa xuân thiên đường"* (Đến với Lòng Chúa thương xót - Cha Giuse Vũ Đức Hiệp).

Đúng 15h00, cha Giuse quản hạt Gia Ray, chánh xứ Suối Cát, đặc trách HH LCTX/GP XL long trọng đặt Mình Thánh Chúa. Giáo xứ Phúc Nhạc cử hành giờ kinh cùng với ca đoàn đã đưa mọi người gặp gỡ Chúa Giêsu thánh thể. Ai cũng muốn được ở lại và sống tâm phúc với Ngài và đều cảm nghiệm tình Chúa yêu thương vô cùng: *"Ôi âu yếm tình Cha muôn vàn, yêu con cái tha thiết mê man. Đêm ngày luôn, những mong chờ nghĩa ân lữ thú, chốn nguy hồ bơ vơ hắt hiu, tới bến lòng sớm chiều, ôi mến yêu"* (Nguồn yêu thương - Cha Kim Long).

16h00, đoàn cung nghinh LCTX bắt đầu khởi kiện, cùng với tiếng kèn du dương trầm bổng của ban Kim nhạc giáo xứ Suối Cát. Rất long trọng và trang nghiêm khi những tiếng hát thánh thót của ca đoàn giáo xứ Phúc Nhạc trỗi vang bài ca nhập lễ. Chủ sự thánh lễ chiều nay do Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo, nguyên giám mục giáo

phận Xuân Lộc, Quý cha quản hạt, quý cha đặc trách, Quý cha đồng tế. Ý chỉ thánh lễ: **"Câu xin cho công ăn việc làm trong năm được thuận lợi, mưa thuận gió hòa, mùa màng tươi tốt"**.

Đức Cha chủ tế đã nhấn mạnh trong phần đầu lễ cũng như trong phần giảng lễ ý nghĩa sâu xa mà chúng ta cùng nhau thưa lên với Chúa:

- Cảm tạ Chúa đã ban cho chúng ta công ăn việc làm ổn định.
- Cảm tạ Chúa đã ban sức khỏe, tài năng để chúng ta làm việc có kết quả.
- Cảm tạ Chúa vì chính Chúa đã làm cho công việc được thành công. "ví như Chúa chẳng xây nhà, thợ nề vất vả cũng là uổng công" "Phaolô trồng, Apôlô tưới, chính Thiên Chúa mới cho mọc lên".
- Chúng ta xin Chúa thánh hóa công ăn việc làm, để chúng ta làm việc theo ý Chúa, vinh danh Chúa, và làm cho mọi người dễ dàng nhận thấy sự hiện diện của Thiên Chúa.

- Chúng ta cầu xin Chúa cho những người đang bị thất nghiệp mau có công ăn việc làm.

Cuối thánh lễ, ông trưởng HH LCTX giáo phận Xuân Lộc đã dâng lời cảm ơn Đức Cha, đặc biệt là phần chúc Tết Đức Cha, quý cha quản hạt, quý cha đặc trách, quý cha đồng tế. Rất sôi động và thấm tình yêu thương như một mái ấm của LCTX.

Thánh lễ kết thúc lúc 18h05 với phép lành trọng thể. Mọi người ra về vô cùng hân hoan vui sướng trong sự chúc phúc của Thiên Chúa, nguồn mạch của Lòng thương xót và là Chúa Xuân vĩnh cửu.

Bài viết: Toma Maria Nguyễn Thế Quyền

Trưởng ban Phục vụ HH LCTX / GP XL

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Giáo xứ Suối Cát

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@gmail.com hoặc longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

II- CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT THÁNG 03 NĂM 2022.

Chương trình Thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 04/03/2022

Giáo hạt Long Khánh và Giáo hạt Gia Ray (hạt Xuân Lộc cũ)

Chủ đề:

MÙA CHAY THÁNH - THÁNG KÍNH THÁNH GIUSE.

Câu xin Thánh Giuse đưa dẫn những người khô khan nguội lạnh trở về với Lòng Chúa Thương Xót.

THÁNH LỄ:

Thánh Giuse, Bạn trăm năm Đức Trinh nữ Maria (lễ phục Trắng).

Chương trình tổng quát (chiều):

14g30' - 15g00': Đón tiếp

15g00' - 15g45': Giờ chầu kính LCTX

15g45' - 16g00': Giải lao

16g00' - 17g30': Thánh lễ (Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo chủ sự).

- Kết thúc.

Lm Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email:

longthuongxotgp@yahoo.com

longthuongxotgp@gmail.com

Xin dùng chữ Unicode

CÁC GIÁO HỘI NÓI GÌ GIÁO HỘI?

(Tiếp theo và hết)

Tính đại kết của việc đồng hành cùng nhau

Theo một số phản hồi, việc giải quyết những khác biệt quan trọng về giáo lý là điều kiện cần thiết để đạt được sự hiệp thông trọn vẹn trong Giáo hội. Tuy nhiên, các phản hồi khác lưu ý rằng việc đối thoại về giáo lý đã tỏ ra không hiệu quả trong việc quy tụ các cộng đoàn chia rẽ lại với nhau ngay cả khi đã đạt được những thỏa thuận quan trọng, chẳng hạn như thỏa thuận giữa người Công giáo và người Luther về ơn công chính hóa. "Khuyh hướng đại kết đồng hành cùng nhau" được viện dẫn, trong đó những khác biệt truyền thống trong phong trào đại kết không còn giá trị nữa, và người ta cố gắng đạt được sự tổng hợp mới giữa các chiều kích tinh thần, giáo lý và thực tiễn của chủ nghĩa đại kết. Một số câu trả lời chứng tỏ rằng ở nhiều nơi có một ước muốn hữu hình hướng tới một phong trào đại kết bao gồm các mô hình chung về cuộc sống, các thói quen mục vụ chung và các cộng tác cụ thể. Trong cuộc sống của một cộng đoàn, không thiếu những ví dụ về sự tiếp nhận những hiểu biết sâu sắc và thực hành những lời thú tội khác. Sự tiếp đón đại kết này làm chứng cho sự lan rộng của một linh đạo đại kết, trong khi tập trung vào việc thực hành cầu nguyện và hành động chung để đáp ứng những nhu cầu cấp thiết nhất của thế giới, bỏ lại những khác biệt về mặt giáo lý đối với cuộc đối thoại giữa các chuyên gia.

Tâm nhìn mới về sứ mạng

Trong cộng đoàn đại kết, cách giải thích về sứ mạng cũng đã thay đổi đáng kể. Người ta ít chú ý đến quan niệm truyền thống về việc truyền giáo như là việc loan báo Tin Mừng để truyền bá Phúc Âm hóa và nhiều hơn nữa đến việc truyền giáo như một công việc phục vụ thế giới để khắc phục những bất công. Một số phản hồi thúc giục các Giáo hội tập trung vào hành động hơn là lời nói, vào việc phục vụ hơn là niềm tin, và không giới hạn mình trong việc tuyên xưng tình yêu của Thiên Chúa đối với thế giới, nhưng hãy làm chứng cho tình yêu đó một cách cụ thể. Trong một số bối cảnh

mà Kitô giáo đang mất dần ảnh hưởng, các GH phải đối mặt với thách thức mới trong việc công bố phúc âm trong các nền văn hóa thờ ơ hoặc thù địch với tôn giáo. Trong những trường hợp này, lời kêu gọi hiệp nhất trong việc truyền giáo trở nên cấp thiết hơn, bởi vì sự chia rẽ giữa các Kitô hữu làm giảm uy tín của chứng tá của họ trước mắt thế giới.

Tính công đồng và tính công nghị

Trong nhiều câu trả lời, tính công đồng và tính công nghị được nhìn nhận với niềm xác tín là những khía cạnh thiết yếu của đời sống Giáo hội ở mọi cấp độ. Các công nghị được coi là công cụ có giá trị để duy trì sự hiệp thông giữa và trong các cộng đoàn địa phương. Đôi khi cần phải tạo ra các cấu trúc đồng thời phù hợp liên quan đến các GH với những tuyên tính khác nhau. Ngày càng có nhiều ý thức rằng một loại giám sát (epkopé) là cần thiết ở mọi cấp độ của đời sống Giáo hội để duy trì sự hiệp thông. Tac vụ này có thể được thực hiện như một tac vụ cá nhân, công nghị và cộng đoàn.

Những đào sâu và viễn tượng trong phản ứng của Công giáo đối với "Giáo hội: hướng tới một tầm nhìn chung"

Vào tháng 10 năm 2019, một phản ứng Công giáo rộng trên 65 trang đã được trình bày, do Hội đồng Giáo hoàng về việc cổ võ sự hiệp nhất Kitô giáo (PCPUC) chuẩn bị với sự tham vấn của các Hội đồng Giám mục thế giới, với các khoa thần học, với các phong trào giáo dân và với nhiều các chuyên gia, và với sự chấp thuận của Bộ Giáo lý Đức tin. Phản hồi nhấn mạnh rằng, mặc dù một số tuyên bố trong tài liệu không hoàn toàn tương ứng với giáo huấn Công giáo, nhưng tầm nhìn chung của Giáo hội là "hòa điệu" với nó, như được thể hiện trong các văn kiện của Công đồng Vatican II. "Giáo hội: hướng tới một tầm nhìn chung" trình bày những điểm thống nhất cốt yếu về khái niệm Giáo hội phản ánh cơ bản sự tự hiểu biết về Giáo hội học của Giáo hội Công giáo. Dựa trên cách giải thích chung của Kinh thánh, tài liệu này được khơi nguồn từ niềm tin rằng Thiên Chúa có kế hoạch cho Giáo hội của Người; điều này có nghĩa là một số khía cạnh của bản chất, sứ mạng và sự hiệp nhất của Giáo hội phải được coi là do ý muốn của Thiên Chúa quyết định (*de iure divino* trong thuật ngữ Công giáo). Việc giải thích Giáo hội như là

sự hiệp thông, với chiều kích Ba Ngôi, Thánh Thể và phép rửa, về cơ bản phản ánh huấn quyền gần đây của Giáo hội. Giáo hội Công giáo tin chắc rằng tài liệu này tạo nên một nền tảng vững chắc cho một cuộc đối thoại hiệu quả trong tương lai. Trong số các vấn đề vẫn còn đang tranh cãi, nhưng có thể được giải quyết theo một cách mới trên cơ sở các kết quả quy định trong tài liệu, phản hồi của Công giáo lưu ý những điều sau: mối quan hệ giữa đa dạng và tách biệt, giữa các bí tích và tính bí tích của Giáo hội, truyền thống tông đồ, vai trò của thẩm quyền cá nhân, công nghị và cộng đoàn trong việc phục vụ sự hiệp nhất của Giáo hội ở cấp địa phương, vùng và toàn cầu, và nhu cầu về một thừa tác vụ tối cao phổ quát. Trên hết, câu hỏi cuối cùng này có thể tìm thấy những viễn tượng mới về thần học và mục vụ dưới ánh sáng của tiến trình thượng hội đồng do Đức Thánh Cha Phanxicô khởi xướng gần đây với sự tham gia quan trọng của các đối tác đại kết của Giáo hội Công giáo.

Hướng tới một tầm nhìn toàn diện hơn về Giáo hội

Nếu một mặt, sự hiệp nhất hữu hình vẫn là mục tiêu đã được tuyên bố của phong trào đại kết, thì mặt khác, những phản hồi cho thấy rằng các Giáo hội đang cố gắng tái suy ngẫm ý nghĩa của sự hiệp nhất hữu hình này và đòi hỏi ở một mức độ cụ thể trên cơ sở trong tài liệu «Giáo hội: hướng tới một tầm nhìn chung». Không nghi ngờ gì nữa, tài liệu này cung cấp cho các Giáo hội những công cụ thần học quý giá để phát triển một nền Giáo hội học toàn diện hơn, cho phép họ vượt ra khỏi những diễn giải từng phần và giải quyết những tranh cãi sai lầm. Người ta chỉ có thể hy vọng rằng việc tiếp nhận tài liệu trong các Giáo hội trên toàn thế giới sẽ giúp họ cùng nhau tiến đến sự vượt qua chia rẽ, để ngày càng nhận ra ý muốn của Chúa Giêsu: hầu cho tất cả họ đều nên một (x. Gioan, 17, 21).

(Gioakim Trương Đình Giai chuyển dịch từ nguyên bản tiếng Ý Cosa dicono le Chiese della Chiesa? của tác giả Andrzej Choromanski, Phụ tá cho khu vực Tây phương của Hội đồng Giáo hoàng về Cổ võ sự hiệp nhất Kitô giáo, ra ngày 19 tháng 1 năm 2022 đăng trên Osservatore Romano).

DIỄN ĐÀN**CHUYỆN THA THỨ****Viễn Đông**

Không dễ để tha thứ, vì cái tôi không chịu thua ai. Tha thứ rất khó, hầu như là vấn đề nan giải. Khó như vậy mà làm được thì đúng là thánh nhân ngay khi còn sống. Chúa Giêsu đã nêu gương tha thứ khi Ngài xin Chúa Cha tha tội cho chính những kẻ giết Ngài. Noi gương Ngài đã có Thánh Stêphanô, Thánh Gioan Phaolô II, và một số vị

thánh khác.

Quả là khó thật, thế nên có lần ông Phêrô đã phải lên tiếng hỏi Chúa Giêsu: *"Thưa Thầy, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con thì con phải tha đến MẤY LẦN? Có phải BẢY LẦN không?"*. Đức Giêsu đáp: *"Thầy không bảo là đến bảy lần, nhưng là đến BẢY MƯƠI LẦN BẢY"* (Mt 18:21-22; Lc 17:3b-4).

Tại sao nên tha thứ? Đơn giản là tự giải thoát, để cho "nhẹ lòng". Không tha thứ là tự làm khổ chính mình mà thôi! Và lại, Chúa Giêsu đã khẳng định rõ ràng: *"Nếu anh em tha lỗi cho người ta thì Cha anh em trên trời cũng sẽ tha thứ cho anh em. Nhưng nếu anh em không tha thứ cho người ta thì Cha anh em cũng sẽ không tha lỗi cho anh em"* (Mt 6:14-15; Mc 11:25-26; Lc 6:34). Điều đó chứng tỏ sự tha thứ cực kỳ quan trọng.

Nhân vô thập toàn. Nghĩa là không ai vô tội, ngay cả người ngay chính cũng sai lầm mỗi ngày 7 lần. Mình có lỗi thì luôn mong người khác tha thứ, vậy người khác lầm lỗi thì sao mình không tha thứ? Đó là ích kỷ, cần sự công bằng. Vì thế, tha thứ rất cần: *"Chính lúc thứ tha là khi được tha thứ"* (Thánh Phanxicô Assisi). Chính Chúa Giêsu đã nhấn mạnh: *"Tôi không bảo tha thứ bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy"* (Mt 18:22). Thật vậy, "dù người khác xúc phạm chúng ta một ngày đến bảy lần, rồi bảy lần trở lại họ nói 'Tôi hối hận' thì chúng ta cũng phải tha cho họ" (Lc 17:4). Khó quá! Nhưng "khó" không phải là "không thể," mà phải làm, không thể nói suông, vì đó là luật-yêu-thương của Thiên Chúa!

Mắt là máy chụp hình, tai là máy ghi âm, miệng là máy phát thanh. Mỗi ngày chúng ta “ghi nhận” biết bao thứ, không lỗi này cũng lỗi nọ. Đó là chưa kể tới hành động của tay và chân, nhất là bộ óc!

1. BÀI HỌC THA THỨ

Một thiên sinh hỏi: *"Thưa sư phụ, con đau khổ vì cha mẹ tàn nhẫn, vợ con ruồng bỏ, anh em phản bội, bạn bè phá hoại, ... Con phải làm sao để rũ bỏ được oán hờn và thù ghét đây?"*. Sư phụ đáp: *"Con ngồi xuống tịnh tâm, tha thứ hết cho họ"*. Vài hôm sau, đệ tử trở lại: *"Con đã tha thứ cho họ sư phụ ạ. Nhẹ cả người! Coi như xong"*. Sư phụ đáp: *"Chưa xong, con về tịnh tâm, mở hết lòng ra và thương yêu họ"*. Đệ tử gãi đầu: *"Tha thứ thôi cũng đã quá khó, lại phải thương họ thì... Thôi được, con sẽ làm"*.

Một tuần sau, đệ tử trở lại, mặt vui vẻ hẳn khoe với sư phụ là đã làm được việc thương những người mà trước đây đã từng đối xử tệ bạc với mình. Sư phụ gật gù bảo: *"Tốt! Bây giờ con về tịnh tâm, ghi ơn họ. Nếu không có họ đóng những vai trò đó thì con đâu có cơ hội tiến hóa tâm linh như vậy"*.

Lần sau đệ tử trở lại, tin rằng mình đã học xong bài vở. Đệ tử hớn hờ thưa rằng mình đã ghi ơn hết mọi người vì nhờ họ mà anh đã học được sự tha thứ! Sư phụ cười: *"Vậy thì con về tịnh tâm lại đi nhé. Họ đã đóng đúng vai trò của họ chứ họ có lầm lỗi gì mà con tha thứ hay không tha thứ?"*.

Tha thứ thì phải bỏ qua, không được nhắc lại: *"Các người đừng nhớ lại những chuyện ngày xưa, chớ quan tâm về những việc thuở trước"* (Is 43:18). Thiên Chúa đã ban ơn cho chúng ta, chúng ta khoái chí tạ ơn ngay lúc đó, nhưng đa số lại bội nghĩa vong ân: Mười người được khỏi bệnh, nhưng chỉ có một người trở lại tạ ơn, mà người đó lại là người ngoại (x. Lc 17:11-19). Hành động tạ ơn cũng nên được lưu ý, vì có thể chính việc tạ ơn của chúng ta là muốn đề cao mình chứ chưa hẳn thật lòng tạ ơn vì Chúa. Nếu vậy thì thật nguy hiểm!

Không chỉ đôi ba lần mà hằng ngày chúng ta còn “làm cho Chúa cực khổ vì lầm lỗi của chúng ta, làm cho Chúa chán chường vì tội ác chúng ta phạm” (Is 43:24). Thế nhưng Chúa vẫn nhân từ: *"Vi*

đanh dự của Ta, Ta sẽ xoá bỏ các tội phản nghịch của người, và không còn nhớ đến lỗi lầm của người nữa” (Is 43:25). Còn gì hạnh phúc hơn?

Cái gì cũng có tính liên đới. Một chuỗi hệ lụy nối tiếp như điều kiện “ắt có và đủ” thế này: Có yêu thương mới khả dĩ tha thứ, có tha thứ mới khả dĩ được thứ tha, và có tha thứ mới khả dĩ quan tâm người khác. Thật vậy: *“Phúc thay kẻ lưu tâm đến người nghèo khổ: trong ngày hoạn nạn, sẽ được Chúa cứu nguy”* (Tv 41:2). Chúa quá nhân hậu và đại lượng, Ngài không chỉ “bảo vệ và giữ gìn mạng sống”, mà còn “ban cho hạnh phúc trên đời, không trao cho địch thù hung hãn” và “chăm nom khi liệt giường liệt chiếu, lúc bệnh hoạn, lại chữa cho lành” (Tv 41:3-4). Đó là Tình yêu bao la của Chúa, là Lòng Thương Xót sâu thẳm của Chúa. Chúng ta không là gì đối với Chúa, nhưng thật may mắn vì Ngài vẫn quan tâm chăm sóc “như con người trong mắt Ngài” (Tv 17:8). Đừng mặc cảm, đừng lẩn tránh, Thiên Chúa rất bình dân, hãy mau đến thân thưa với Ngài: *“Lạy Chúa, xin thương xót và chữa lành con, quả thật con đắc tội với Ngài”* (Tv 41:5). và hãnh diện tung hô: *“Chúc tụng Đức Chúa là Thiên Chúa Ítraen, từ muôn thuở cho đến muôn đời. Amen”* (Tv 41:14).

Bảo đảm Ngài sẽ chạnh lòng, chính Ngài đã hứa và Ngài sẽ giữ lời. Thánh Phaolô đã xác định: *“Nơi Người chỉ toàn là CỐ. Mọi lời hứa của Thiên Chúa đều là CỐ nơi Người”* (2 Cr 1:19-20). Vì thế, mà chúng ta càng phải tôn vinh Thiên Chúa. Đó không chỉ là niềm hãnh diện mà còn là bổn phận và trách nhiệm của chúng ta, vì không ai lại không từng nhận lãnhƠn Ngài: Đơn giản nhất, nhưng lại cần thiết nhất, đó là không khí chúng ta hít thở từng giây hằng ngày. Thánh Phaolô nói thêm: “Đấng củng cố chúng tôi cùng với anh em trong Đức Kitô và đã xức dầu cho chúng ta, Đấng ấy là Thiên Chúa. Chính Người cũng đã đóng ấn tín trên chúng ta và đổ Thần Khí vào lòng chúng ta làm bảo chứng” (2 Cr 1:21-22). Vâng, ấn tín đó là đời đời, là vĩnh hằng.

2. KẾT QUẢ THA THỨ

Phụng Vụ các tuần 70, 60 và 50 (Septuagesima, Sexagesima, và Quinquagesima) chuẩn bị và hướng chúng ta về Mùa Chay.

Điểm nổi bật trong Mùa Chay là sám hối, mà sám hối thì phải tha thứ. Rất logic!

Thánh sử Máccô cho biết rằng khi Đức Giêsu trở lại thành Caphácnaum, dân chúng tụ tập lại đông đến nỗi trong nhà ngoài sân chứa không hết. Họ không chỉ lắng nghe Ngài giảng mà còn đem đến cho Ngài một kẻ bại liệt, có bốn người khiêng. Dân chúng quá đông nên họ không sao khiêng bệnh nhân đến gần Ngài được. Họ mới dỡ mái nhà, ngay trên chỗ Ngài ngồi, rồi thả người bại liệt nằm trên chõng xuống. Một cảnh tượng thật ngoạn mục, y như trong phim hoặc làm xiếc vậy.

Thấy họ có lòng tin như vậy, Đức Giêsu bảo người bại liệt: "*Này con, con đã được tha tội rồi*" (Mc 2:5). Chắc hẳn Ngài không muốn "chọc tức" hoặc "khiêu khích", mà Ngài chỉ nói sự thật. Người nào dám nói thẳng nói thật thì đều bị ghét. Thế là mấy kinh sư ở đó cho rằng "Chúa Giêsu dám nói phạm thượng" (Mc 2:7). Họ biết rõ chỉ có Thiên Chúa mới có quyền tha tội, mà anh chàng Giêsu này mới độ tuổi "tam thập nhi lập", lại là con bác thợ mộc Giuse và cô Maria ở làng Nadarét, ai mà không biết, nhà nghèo rớt mùng tơi, thế mà dám lộng ngôn nói "tha tội".

"Chàng trai" Giêsu biết tông họ nghĩ gì nên mới bảo họ: "*Sao cái bụng các ông lại nghĩ những điều ấy? Trong hai điều: một là bảo người bại liệt: 'Bạn đã được tha tội rồi', hai là bảo: 'Đứng dậy, vác chõng của bạn mà đi, điều nào dễ hơn?'*" (Mc 2:8-9). Họ "ngậm tằm." Chúa Giêsu thản nhiên: "*Vậy để các ông biết ở dưới đất này, Con Người có quyền tha tội*" (Mc 2:10). Rồi Ngài bảo người bại liệt: "*Tôi truyền cho anh hãy đứng dậy, vác chõng mà đi về nhà!*" (Mc 2:11). Người bại liệt đứng dậy, và lập tức vác chõng đi ra trước mặt mọi người, khiến ai nấy đều sửng sốt và tôn vinh Thiên Chúa. Họ bảo nhau: "*Chúng ta chưa thấy vậy bao giờ!*" (Mc 2:12). Chắc hẳn các "vị chức sắc" kia ấm ức và tức điên lên được, nhưng đành chịu "ngậm bồ hòn" chứ làm gì được!

Chỉ có Thiên Chúa mới có quyền tha tội. Ngài không phán xét ích kỷ và gắt gao như chúng ta, nhiều khi Chúa chưa kết án mà chúng ta đã kết án nhau rồi. Vì sao? Vì chúng ta chưa đủ yêu thương nên chưa đủ tha thứ, lại muốn chứng tỏ "bản lĩnh" và "quyền hành" của mình. Con người thường làm khổ nhau đủ kiểu và nhiều quá, thế

nên càng cần sự tha thứ, cũng có nghĩa là hoàn thiện để nên thánh.

Quả thật, tha thứ là một loại biệt dược có khả năng chữa trị siêu phàm, một loại liệu pháp đặc biệt dành cho cả thể lý và tâm hồn. Tha thứ thì tinh thần thanh thản, bớt tật và giảm bệnh. Thật tuyệt vời!

Lạy Thiên Chúa chí tôn chí thánh, xin thương xót và tha thứ tội lỗi tà trời của con, xin mở lòng con để con biết yêu thương chân thành, xứng đáng là hiền tử của Ngài và là tiểu đệ của Đại Huynh Giêsu. Xin giúp con khiêm nhường đúng mức và sống Mùa Chay suốt đời. Con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Thiên Chúa giàu lòng thương xót và là Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể lễ Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Maria.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN CHÍ LINH, TGM TGP Huế

ĐỨC CHA GIUSE VŨ VĂN THIÊN, TGM TGP Hà Nội

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN NĂNG, TGM TGP Sài Gòn

ĐỨC CHA GIUSE ĐỖ MẠNH HÙNG, Giám mục GP Phan Thiết

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN ĐỨC CƯỜNG, Giám mục GP Thanh Hóa

ĐỨC CHA GIUSE ĐÌNH ĐỨC ĐẠO, Nguyên Giám mục GP Xuân Lộc

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN TẤN TƯỚNG, Giám mục GP Phú Cường

ĐỨC CHA GIUSE PHẠM QUANG KHANG, GM phó GP Bắc Ninh

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Đức Cha.

TẠI SAO NGƯỜI CÔNG GIÁO PHẢI ĂN CHAY?

Chúng tôi đã trải qua một cuối tuần ướn át lê thê ở giữa rừng. Và bây giờ, buổi sáng Chúa nhật, người lớn báo cho biết bữa sáng sẽ được hoãn lại để những người Công giáo có thể giữ chay rước Lễ. Cậu ấy là một trong các trại viên với nét mặt không được vui lắm.

Thắc mắc của cậu ta hiện lên trong trí khi Mùa Chay lại bắt đầu, vì ăn chay là việc thực hành đặc trưng nhất của mùa này. Trong hai ngày Mùa Chay, Thứ Tư Lễ Tro và thứ Sáu Tuần Thánh, người Công giáo hạn chế việc ăn uống để không ăn no và kiêng thịt. Vào tất cả các ngày Thứ Sáu trong

Mùa Chay họ kiêng thịt.

Tại sao người Công giáo ăn chay? Các lý do có nền tảng chắc chắn trong Kinh Thánh không?

Khi ăn chay, ta noi theo tấm gương thánh thiện. Môsê và Êlia đã ăn chay bốn mươi ngày trước khi đến trước nhan Thánh Chúa (Xh 34:28, 1V 19: 8). Bà tiên tri Anna đã ăn chay để dọn mình đón Đấng Mêsia đến (Lc 2:37). Tất cả họ đều muốn nhìn thấy Thiên Chúa và xem việc ăn chay là một điều kiện tiên quyết cơ bản. Chúng ta cũng muốn Chúa hiện diện, vì vậy chúng ta ăn chay.

Chúa Giêsu đã ăn chay (Mt 4: 2). Vì Ngài không cần phải thanh tịnh, nên chắc chắn Ngài đã làm điều này cốt để làm gương cho chúng ta. Thật vậy, Ngài cho rằng tất cả các Kitô hữu sẽ theo gương mình. Ngài nói: "Còn khi ăn chay, anh em chớ làm bộ rầu rĩ như bọn đạo đức giả: chúng làm cho ra vẻ thiếu não, để thiên hạ thấy là chúng ăn chay" (Mt 6:16). Lưu ý Ngài đã không nói "NẾU anh em ăn chay", nhưng "khi."

Và KHI bây giờ, vào Mùa Chay, Giáo Hội mở rộng ý tưởng của việc ăn chay, ngoài việc nhỏ bỏ qua các bữa ăn đến một chương

trình vươn xa hơn là tự bỏ chính mình. Chúa Giêsu nói: “Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo” (Lc 9:23). Vì vậy, ta “bỏ” điều gì đó mà ta thường ưa thích: kẹo, nước ngọt, một chương trình truyền hình yêu thích hoặc ngủ nướng thêm.

Ăn chay có lợi cho sức khỏe, nhưng không giống như ăn kiêng. Ăn chay là điều gì đó thiêng liêng và tích cực hơn nhiều. Ăn chay là một bữa tiệc thiêng liêng. Chay tịnh cần cho linh hồn giống như thể xác cần có của ăn.

Kinh Thánh giải thích rõ ràng những lợi ích tinh thần cụ thể của việc ăn chay. Chay tịnh mang lại sự khiêm nhường (Tv 69:10). Chay tịnh tỏ lộ sự đau buồn vì tội lỗi của ta (1Sm 7: 6). Chay tịnh dọn đường đến với Chúa (Đn 9: 3). Chay tịnh là phương thế để nhận biết ý Chúa (Er 8:21) và là một phương pháp cầu nguyện rất hữu hiệu (08:23). Đó là dấu chỉ sự hoán cải đích thực (Ge 2:12).

Ăn chay giúp ta dứt bỏ những gì thuộc trần gian này. Chúng ta ăn chay không phải vì những thứ trần tục xấu xa, nhưng chính vì chúng tốt đẹp. Chúng là quà tặng của Thiên Chúa ban cho chúng ta. Nhưng chúng tốt đẹp đến độ đôi khi ta thích những món quà này hơn cả Đấng đã ban cho. Ta hóa ra đam mê lạc thú hơn là từ bỏ chính mình. Ta thường hay ăn uống đến độ quên cả Chúa. Những đam mê như vậy thực ra là một hình thức sùng bái ngẫu tượng. Điều mà Thánh Phaolô có ý khi ngài nói, “Chúa họ thờ là cái bụng... những người chỉ nghĩ đến những sự thế gian” (Pl 3:19).

Làm sao chúng ta có thể hưởng những ân ban của Thiên Chúa mà không quên Đấng ban cho? Ăn chay là cách bắt đầu thích hợp. Thân xác muốn nhiều hơn nó cần, vì vậy chúng ta nên cho nó ít hơn nó muốn.

Thánh Gioan Thánh Giá nói rằng chúng ta không thể nâng tâm hồn lên với Chúa, nếu ta bị ràng buộc vào những thứ thuộc trần gian này. Vì vậy, chúng ta bỏ những thứ thoải mái, dễ chịu và dần dần chúng ta không còn bị phụ thuộc nhiều vào chúng, không còn thấy quá cần thiết nữa.

Tất cả điều này là một phần chuẩn bị của chúng ta cho Nước Trời. Vì dù sao ta cũng phải đi đến chỗ mất những thứ tốt đẹp ở

trần gian. Thời gian, tuổi tác, bệnh tật và “các chỉ định của bác sĩ” có thể không cho thưởng thức mùi vị của kẹo sôcôla, ly bia lạnh, và thậm chí cả những vòng tay thân mật từ người thân yêu của mình nữa. Nếu ta không kiêng bớt các ước muốn của mình thì những mất mát này sẽ để cho ta những cay đắng và xa cách Thiên Chúa. Nhưng nếu chúng ta theo Chúa Giêsu từ bỏ chính mình, chúng ta sẽ tìm được sự yên ủi thường xuyên hơn trong sự tốt lành tối hậu – là chính Thiên Chúa.

Làm sao mà một số người vẫn có thể thanh thản và tươi vui trong bối cảnh hết sức đau khổ và cả khi phải đối mặt với cái chết sắp xảy ra? Điều ấy không phải chỉ là vấn đề của tính tình. Họ đã chuẩn bị bản thân cho lúc phải bỏ những thứ của trần gian này, mỗi lần một chút. Họ đã quen dần với sự hy sinh nhỏ bé để rồi sự hy sinh lớn không còn quá sức nữa.

Không ai nói ăn chay là dễ. Thực vậy, Cha Thomas Acklin dòng Biển Đức, tác giả quyển *The Passion of the Lamb: God's Love Poured Out in Jesus*, nói: “Ăn chay dường như là rất khó, và có vẻ như nếu không ăn tôi sẽ thành suy nhược, sẽ không làm việc được nữa, hoặc không thể cầu nguyện hay làm bất cứ điều gì khác”.

Ngài nói thêm: “Tuy nhiên, có khoảnh khắc tuyệt diệu, khi sau một ít giờ trôi qua, dạ dày của tôi không còn cồn cào và thậm chí tôi quên đi những gì mình đã bỏ qua, khi ấy có cảm giác nhẹ nhàng, tự do, sáng tỏ, thái độ và cảm nhận minh mẫn, một sự gần gũi với Chúa không thể so sánh được”.

Mùa Chay là một dịp đặc biệt, nhưng Chúa muốn bốn mươi ngày ấy có một ảnh hưởng lâu dài trong cuộc sống chúng ta. Vì vậy, trong một nghĩa nào đó, ăn chay cần được giữ mãi. Cha Rene Schatteman, một tuyên úy của Opus Dei ở Pittsburgh, nói rằng ngài đã tiếp thu được bài học này trực tiếp từ một vị thánh. “Tôi đã học được từ Thánh Josemaria Escriva, người mà đích thân tôi có vinh dự được biết, một người đã thực hiện các hy sinh nhỏ bé ở mỗi bữa ăn, luôn luôn như vậy, không chỉ trong Mùa Chay”.

Cha Schatteman nhấn mạnh tầm quan trọng của những điều nhỏ nhặt, và ảnh hưởng lớn mà chúng có thể mang lại: “Tất cả chúng ta nên cảm thấy cần phải giúp Chúa Kitô cứu chuộc thế giới bằng

việc thực hành từ bỏ chính mình mỗi ngày, việc ăn uống bình thường... để bỏ đi một chút, hoặc một chút ít thứ chúng ta thích nhất, tránh ăn giữa các bữa, bỏ qua bữa ăn nhẹ hoặc món tráng miệng, v.v... mà không làm cho nó lớn chuyện”.

Một doanh nhân ở Pittsburgh (yêu cầu giấu tên) nói với tôi về việc thực hành ăn chay của ông vào các ngày thứ Sáu trong thời gian dài, “nhịn ăn 12 – 15 giờ, chỉ uống nước”. Ông nói, tuy nhiên, điều này có thể khó thực hiện, không phải vì đói, nhưng vì nó có thể gây trở ngại cho cuộc sống gia đình. “Thật khó để ngồi vào bàn ăn ở gia đình mà không ăn. Chuyện cưỡng lại sự cám dỗ của món ăn không thành vấn đề lắm. Tôi luôn cảm thấy như mình đang bị mất đi những giây phút gắn gũi thân tình. Việc ăn chay của tôi thực sự làm mình cảm thấy ích kỷ, như tôi đang lấy đi cái gì đó khỏi thời gian gia đình mình giữa những bữa ăn gắn gũi với nhau”.

Từ khi ấy ông đã sửa đổi việc ăn chay của mình, “không thực hiện vào bữa tối của gia đình”.

Tại sao người Công giáo ăn chay? Doanh nhân giấu tên ấy diễn tả điều này thật hay: “Nó là phương thuốc cho vấn đề lớn nhất của tôi là ích kỷ và thiếu tự chủ. Để buộc bản thân mình kiềm chế thèm ăn, chứ không phải để thỏa mãn mong muốn của mình ngay cả chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, đây là cách giữ chay tốt lành. Để dâng một chút hy sinh cho Chúa, cho gia đình mình, cho những người đang đói mà không có sự lựa chọn nào cho riêng họ, điều này tôi nghĩ cũng có ích.”

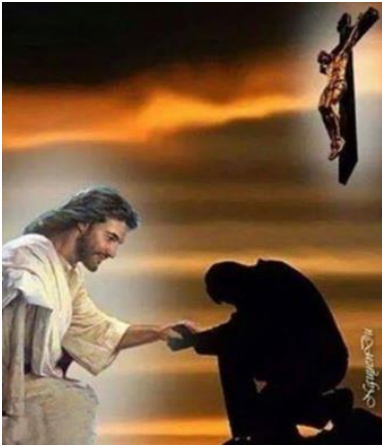

Ba dấu chỉ đặc trưng của Mùa Chay: Cầu nguyện, ăn chay và làm việc bác ái.

Jos. Lê Công Thượng

(chuyển ngữ từ catholiceducation.org)

MÙA CHAY TRONG MÙA DỊCH

Mở đầu lá thư mục vụ mùa Chay năm 2020 của giáo phận Mỹ Tho với chủ đề *"Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng"* (Mc 1, 15), Đức Giám mục Phêrô Nguyễn Văn Khảm đã viết như sau: *"Năm nay, người Công giáo bước vào Mùa Chay thánh trong lúc cả thế giới âu lo trước dịch bệnh viêm đường hô hấp cấp do virus corona chủng mới, gọi tắt là Covid-19. Phải chăng đây chỉ là sự trùng hợp ngẫu nhiên hay đây là 'dấu chỉ thời đại' (Mt 16, 1-3), qua đó Thiên Chúa muốn gửi cho chúng ta sứ điệp của Ngài? Phải chăng đây là thời điểm cần lắng nghe cách khẩn thiết hơn lời kêu gọi của Chúa Giêsu: 'Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng?'"*[1].

Quả thực, mùa Chay đã khởi đầu đúng vào thời điểm mà dường như mùa dịch cúm Covid-19 đang có dấu hiệu phát triển nhanh và lan ra trên diện rộng. Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) hôm 24-2 cho biết dịch Covid-19 chưa phải đại dịch nhưng có khả năng trở thành đại dịch nếu các quốc gia không hợp tác để làm chậm sự lây lan. Sự gia tăng đột biến các ca nhiễm ở Hàn Quốc, Italy và Iran rất đáng lo ngại. Tổng giám đốc WHO Tedros Adhanom Ghebreyesu tuyên bố: *"Đây là mối đe dọa chung. Chúng ta chỉ có thể cùng nhau đối mặt và vượt qua"*.

Do tình hình như trên, chúng ta có thể tận dụng mùa Chay năm nay như là một cơ hội đặc biệt để sống đức tin mạnh mẽ hơn bao giờ hết. Dù tình trạng bệnh dịch diễn ra thế nào đi nữa thì chúng ta cũng được mời gọi *"sống chung với dịch"*. "Sống chung" để nhờ đức tin chúng ta khám phá ra màu nhiệm sự chết trong ánh sáng phục sinh của Đức Kitô. Đồng thời nhờ đó chúng ta nhận ra rằng tai họa lớn nhất của con người không phải là "dịch" nhưng là sự vắng bóng của Thiên Chúa tình thương.

Ngày 24-2 vừa qua, ĐTC Phanxicô đã công bố Sứ điệp Mùa Chay, trong đó ngài đã chia sẻ như sau:

"Trong Mùa Chay năm 2020 này, tôi muốn chia sẻ với mọi Kitô hữu những điều tôi đã viết cho các bạn trẻ trong Tông huấn

Christus vivit – Đức Kitô sống: Hãy chăm chú nhìn vào đôi tay dang rộng của Đức Kitô chịu đóng đinh, hãy cho phép mình được cứu, hết lần này đến lần khác, mãi mãi. Và khi các con đi xưng thú tội lỗi của mình, hãy vững tin vào lòng thương xót của Chúa, vốn có sức giải thoát các con khỏi ách tội lỗi. Hãy chiêm ngắm máu Người đổ ra với tình yêu lớn lao như thế, và hãy để cho mình được tẩy sạch bởi máu ấy. Bằng cách này, các con có thể được tái sinh không ngừng và luôn luôn mới mẻ” (số 123).

"Phục sinh của Chúa Giêsu không phải là một sự kiện của quá khứ; nhưng nhờ quyền năng của Chúa Thánh Thần, nó luôn luôn hiện tại và cho phép chúng ta ngắm nhìn và bằng đức tin, chạm vào xác thịt của Chúa Kitô nơi những người đau khổ..." [2]

Mùa chay: chết để sống

Thực vậy, bước vào mùa Chay là chúng ta bước vào một cuộc hành trình theo Chúa xuyên qua những biến cố trong cuộc đời. Chúng ta sẽ tập luyện hằng ngày để được chết như Chúa và với Chúa. Mùa Chay trước hết giúp chúng ta thông hiệp vào mầu nhiệm sự chết của Chúa nhờ đó chúng ta, tuy chết từng ngày từng giờ, nhưng sự sống mới của chúng ta sẽ tiềm ẩn trong Thiên Chúa cùng với Đức Kitô. Thánh Phaolô đã khẳng định: *"Anh em hãy hướng lòng trí về những gì thuộc thượng giới, chứ đừng chú tâm vào những gì thuộc hạ giới. Thật vậy anh em đã chết, và sự sống mới của anh em hiện đang tiềm tàng với Đức Kitô nơi Thiên Chúa" (Cl 3, 2-3).*

Vậy thời gian mùa Chay là "mùa" giúp chúng ta thay đổi não trạng giữ đạo cố hữu của mình. Phần đông chúng ta thường chú tâm thực hành mấy việc đạo đức như ăn chay, kiêng thịt, xưng tội, ngắm thương khó vv... Nhiều khi chúng ta làm vì thói quen hay vì sợ phạm luật hơn là vì yêu mến. Thực ra, Chúa Giê-su cũng kêu gọi người ta ăn chay, sám hối, cầu nguyện, làm phúc bố thí... nhưng Ngài luôn nhắc nhở chúng ta phải thực hành những việc ấy như ý Thiên Chúa. Tất cả vì lòng mến xuất phát từ mối tương quan thân tình với Thiên Chúa là Cha. Những việc ấy cần được thực hiện cách âm thầm, kín đáo, khiêm tốn. Phải thật khiêm nhường, tránh kiêu căng giả dối (x. Mt 6, 6).

Chúng ta có thể lấy một ví dụ. Hôm thứ tư lễ Tro vừa qua (26-2), nhiều người, nhất là các bạn trẻ, lên mạng xã hội tranh luận về việc ăn chay, kiêng thịt theo luật buộc. Việc tranh luận này có lúc trở nên sôi động và chỉ xoay quanh mấy điểm thiên về hình thức hơn là nội dung. Trong khi đó Lời Chúa nhắc nhở chúng ta: "*Nhưng ngay cả lúc này, các người hãy hết lòng trở về với Ta, hãy ăn chay, khóc lóc, và thống thiết than van. Đừng xé áo, nhưng hãy xé lòng. Hãy trở về cùng Đức Chúa là Thiên Chúa của anh em, bởi vì Người từ bi và nhân hậu, chậm giận và giàu tình thương, Người hối tiếc vì đã giáng họa*". (Ge 2, 12-13).

Chúng ta chú trọng tới "Luật" coi đó như là cùng đích, nhưng thực ra đó chỉ là phương cách giúp ta đi sâu vào nội dung cốt lõi. Thiên Chúa không thích những ai câu nệ hình thức. Người yêu mến những ai thực hành Lời Chúa với lòng yêu mến, sự khiêm tốn và lòng cậy trông. Rất nhiều khi chúng ta ăn chay, kiêng thịt nhưng lòng chúng ta còn khép kín, chúng ta chưa trở về với Thiên Chúa và chưa sẵn sàng làm hòa với anh em.

Vậy, việc đầu tiên trong mùa Chay, chúng ta hãy tập chết bằng việc sám hối. Đầu mùa Chay, Hội thánh nhắc nhở chúng ta qua Lời Chúa nói: "*Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng*" (Mc 1, 15).

Chết nhờ hoán cải

Hoán cải hay sám hối là điều kiện tiên quyết để chúng ta tiếp nhận Tin Mừng của Chúa, để nghe được tiếng Chúa và nhất là để vững vàng bước đi theo Chúa. Hoán cải không đơn giản là xét mình năm ba phút rồi vào tòa giải tội xưng thú vài ba điều lỗi phạm, và thế là xong! Sau đó, con người và cuộc sống của ta lại theo con đường cũ. Như người ta thường nói, "vẫn chúng nào tật nấy!". Như thế không phải là hoán cải hay sám hối theo ý Chúa.

Thực vậy, "Hoán cải, theo từ Hy Lạp (Metanoia) dùng trong Tân Ước có nghĩa là nghĩ khác trước, đổi ý, đổi tâm tình, đổi não trạng, hối tiếc, hối hận". Như vậy, dường như nó chỉ liên hệ với tâm trí, với sự thay đổi bên trong. Không phải thế. Phải hiểu nó theo chủ đề căn bản trong Cựu Ước, cách riêng từ ngôn sứ Giêrêmia. Nó có nghĩa là thay đổi hướng đi, thay đổi con đường, bỏ đường tà trở lại đường chính, triệt để quay về với Thiên Chúa của Giao Ước, và dẫn bước vào một cuộc sống mới. Vì Cựu Ước coi con người như một

toàn thể, nên hoán cải không chỉ là thay đổi tâm trí, mà là cả con người. Không chỉ trong ý nghĩ mà cả trong hành động.

"Cũng theo quan niệm của Kinh Thánh, ngoài chiều kích luân lý (bỏ điều dữ làm điều lành), đặc biệt hoán cải còn có chiều kích thần học. Chính chiều kích thần học làm nền tảng cho chiều kích luân lý. Ta không chỉ đơn thuần sửa chữa những lầm lỗi thiếu sót của mình. Một cách cơ bản hơn, phải hiểu cho đúng mình là ai trước mặt Thiên Chúa, để có thể hướng về Ngài. Trên thực tế, ta luôn có khuynh hướng đánh giá mình quá cao nên không thể công chính trước mặt Thiên Chúa và đối với anh chị em" [3].

Như vậy, nhờ sự hoán cải mà ta chết đi con người cũ của ta để từng ngày sống với con người mới theo gương Chúa Giêsu. Chẳng hạn:

- mỗi một hành vi khiêm tốn là chết đi một phần tính kiêu ngạo của mình.
- mỗi một hành vi can đảm là chết đi một phần tính hèn nhát của mình.
- mỗi một hành vi dịu dàng là chết đi một phần tính hung bạo của mình.
- mỗi một hành vi yêu thương là chết đi một phần tính ích kỷ của mình.

Còn cần biết bao nhiêu cái chết khác nữa trong cuộc đời chúng ta để làm thành sự sống mới của mình trong Đức Kitô. Con người tội lỗi chết dần đi thì con người đích thực được dựng nên giống hình ảnh Chúa mới xuất hiện và lớn mạnh [3].

Chết nhờ buông bỏ

Ngày nay người ta nói nhiều đến hai chữ "Buông bỏ" như là phương thế giúp ta sống an nhiên tự tại. Buông bỏ để thoát khỏi vòng kiềm tỏa của "Tham, sân, si", để thoát khỏi những những ràng buộc của vật chất hư vô, của cái "Tôi" nặng nề ích kỷ, của cuộc sống quá ư là đa đoan phức tạp...

Trong khi đó buông bỏ theo nghĩa của Tin Mừng Kitô giáo, là bỏ mình vác thập giá hằng ngày mà theo Chúa. *"Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo"* (Mt 16, 24). Hay phải buông bỏ như các môn đệ, muốn theo Chúa thì phải lìa bỏ cha mẹ, vợ con, người thân, ruộng vườn, nhà cửa. Hay như chuyện

người thanh niên giàu có muốn theo Chúa, thì điều tiên quyết là buông bỏ những gì mình có, trở nên nghèo khó trống rỗng, rồi theo Chúa. *"Anh chỉ thiếu có một điều, là hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi"* (Mc 10, 21).

Trở nên nghèo, sống nghèo cũng là một cách buông bỏ. Đức Thánh Cha Phan-xi-cô khuyến khích các Kitô hữu thực hành đức khó nghèo theo Tin Mừng. Theo ngài, sống nghèo không phải là cho đi những gì mình dư thừa, nhưng là chia sẻ những gì là thiết yếu của mình, những gì mình đang cần, những gì mình đang sử dụng. Đó chính là sự buông bỏ, là mất đi cái mình sở hữu chứ không phải là cho đi cái mình dư thừa. Ngài nói:

*"Khi chúng ta giúp người nghèo, chúng ta đang **không** làm công việc của các cơ quan cứu trợ 'bằng cách thế Kitô Giáo'. Những việc này là tốt, nhưng nó là một điều bị giảm xuống thành thực hiện – công việc cứu trợ là tốt và rất nhân bản – nhưng đó không phải là sự nghèo khó Kitô Giáo, là điều mà Thánh Phaolô mong muốn chúng ta và giảng dạy cho chúng ta. Sự nghèo khó Kitô Giáo là điều mà tôi cho đi phần của tôi, chứ không phải là điều tự bản chất là dư thừa – tôi cho đi thậm chí là điều mà tôi đang cần thiết cho chính tôi, cho người nghèo, bởi vì tôi biết rằng người nghèo làm cho tôi nên giàu có. Tại sao người nghèo lại làm cho tôi nên giàu có? Bởi chính Chúa Giêsu nói với chúng ta rằng Ngài ở nơi người nghèo"* [4].

Chúa Giêsu cũng kêu gọi chúng ta sống nghèo và sống buông bỏ. Buông bỏ chính sự sống của mình vì lòng mến và vâng phục. Thánh Phaolô đã cảm nghiệm được điều đó và đã mạc khải cho các tín hữu, như sau:

"Đức Giêsu Kitô vốn dĩ là Thiên Chúa mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang mặc lấy thân phận nô lệ, trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế. Người lại còn hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự" (Pl 2, 6-8).

Chúa Giêsu chẳng những buông bỏ địa vị ngang hàng Thiên Chúa, vinh quang thiên giới, mà Ngài còn tự nguyện vâng lời Cha,

hạ mình chịu chết. Ngài đã chấp nhận hủy-mình-ra-không (Kenosis) vì lòng mến tốt cùng. Ngài nói: *"Không ai có tình thương lớn hơn tình thương của người hy sinh mạng sống mình cho bạn hữu"* (Ga 15, 13).

Thực vậy, hành trình tự hủy của Chúa Giêsu phải là mẫu gương chuẩn mực để người tín hữu, nhất là những người sống đời thánh hiến cần soi mình học hỏi mỗi ngày và cố gắng noi theo. Bởi lẽ, trong đời sống Đạo, muốn trở nên trọn lành, người tín hữu phải chấp nhận hy sinh để chiến đấu chống lại sự cám dỗ, phải chấp nhận chịu thiệt thòi để tuân giữ cho trọn Luật Chúa dạy, phải can đảm coi nhẹ mạng sống của mình để giữ vững niềm tin. Nhờ đó, Giáo Hội có được những con người thánh thiện, là hoa thơm trái tốt, hằng nuôi dưỡng và điểm tô cho cuộc đời [5].

Mùa Chay năm nay trùng với biến cố dịch cúm Covid-19. Nhiều nơi trên thế giới vì lý do lo sợ dịch lây lan nên đã không có thánh lễ, không cử hành thứ tư lễ Tro. Nhiều người phải chết đột ngột vì nhiễm virus như ở Vũ Hán (Trung Quốc) hay Daegu (Hàn Quốc). Trong khi đó, có nhiều người vì tình nhân loại đã dấn thân dám hiên ngang đi vào vùng dịch để cứu các nạn nhân. Họ không sợ chết. Đã có linh mục, bác sĩ, y tá vĩnh viễn ra đi tại vùng có dịch. Họ thực sự đã sống mùa Chay, đã chết cho chính mình để người khác được sống.

Chúng ta có thể nghe kể về những hy sinh thầm lặng của những con người dám "chết vì tha nhân".

Gần đây nhất, trong cuộc chiến chống vi rút corona tại Vũ Hán (Trung Quốc) đã có rất nhiều bác sĩ hy sinh do nhiễm bệnh trong lúc điều trị cho bệnh nhân. Như Bác sĩ Lý Văn Lượng (34 tuổi) - bác sĩ nhãn khoa tại Bệnh viện trung tâm Vũ Hán, Trung Quốc, ra đi để lại bố mẹ già, một con nhỏ 5 tuổi và người vợ đang mang thai đứa con thứ 2. Ông cũng là một trong những người đầu tiên cảnh báo về dịch bệnh do virus corona chủng mới gây ra ở Vũ Hán nhưng bị chính quyền thành phố cáo buộc tung tin đồn thất thiệt và buộc phải giữ im lặng. Ngay cả trước khi qua đời, bác sĩ Lý đã trở thành anh hùng đối với nhiều người Trung Quốc, khi những cảnh báo của ông được chia sẻ trên mạng xã hội giúp người dân thêm cảnh giác về dịch bệnh. Người dân Vũ Hán, Trung Quốc và trên thế giới đều

bày tỏ sự tiếc thương và khen ngợi bác sĩ Lý vì những nỗ lực của anh trong cuộc chiến chống lại dịch bệnh.

Bác sĩ Peng Yin Hua (29 tuổi) - bác sĩ khoa hô hấp Bệnh viện Hiệp Hòa Giang Nam và Bệnh viện Nhân dân số 1 Giang Hạ, mới qua đời do nhiễm COVID-19. Bác sĩ Hua ra đi khi chưa kịp thực hiện lời hứa làm đám cưới với người vợ mang thai do anh phải gác lại đám cưới để đi chống dịch vì rút corona ở tuyến đầu.

Nữ bác sĩ Hạ Tư Tư, ở Bệnh viện Hiệp Hòa ở Giang Bắc (thành phố Vũ Hán, Trung Quốc) cũng đã tử vong vì COVID-19, để lại đứa con trai 2 tuổi đau ốm thường xuyên do sinh thiếu tháng. Nữ bác sĩ bị nhiễm vi rút chết người này từ bệnh nhân khi tham gia công tác phòng chống dịch ở tuyến đầu vv...

Và còn rất nhiều bác sĩ, y tá khác họ hy sinh thầm lặng cho công việc, cho cuộc chiến chống vi rút corona. Người thì phải rời xa vòng tay vợ và con nhỏ, người phải cắt phăng mái tóc yêu thích, nhiều người bị thương ở tay và mặt. Hay có nữ y tá tự nguyện kết thúc thời gian nghỉ thai sản trước thời hạn và trở lại làm việc sớm cùng chồng để chữa trị cho các bệnh nhân giữa tâm dịch COVID-19 tại Vũ Hán... Thật không thể kể xiết những hi sinh thầm lặng của y bác sĩ tuyến đầu chống dịch corona vì rút.

Dù căng thẳng và vất vả, nhưng tất cả đều là tự nguyện. Bởi hơn ai hết họ hiểu rằng, nhiều sinh mạng quý giá đang đặt trong tay mình. Nhưng nghề nào cũng có những thăng trầm, cao quý, vui buồn lẫn lộn, cũng lắm vất vả lo toan, đầy niềm trắc ẩn. Niềm vui, là cứu sống được người bệnh; nỗi buồn, là khi người bệnh cứ bệnh nặng hơn [6] ./.

Aug. Trần Cao Khải

Nguồn: Truyền thông [HDGMVN](#)

-----
[1] [giaophanmytho.net](#)

[2] [vaticannews.va](#)

[3] [simonhoadalat.com](#)

[4] [simonhoadalat.com](#)

[5] [daminhvn.net](#)

[6] [tamnhin.net.vn](#)

ĐỜI LẶNG GIUSE

TRÂM THIÊN THU

Thánh Cả Lặng Thầm Vâng Lời Tín Thác Chính Nhân Khiêm Hạ Khiết Tịnh Khôn Ngoan

Mặc dù có kho báu về việc sống với những người thánh thiện nhất, nhưng cuộc đời Đức Thánh Giuse vẫn đầy nỗi buồn, nhưng rồi các nỗi buồn đó lại trở thành niềm vui. Dĩ nhiên Ngài không hề biết nỗi buồn đời ngài trở thành niềm vui, nhưng ngài luôn tín thác vào Thiên Chúa và vâng lời ngay cả trong những lúc khó khăn nhất.

Tất cả chúng ta cũng vậy, đời tĩnh mà động!

LẶNG VỚI NỖI BUỒN

Chúng ta có thể tưởng tượng được nỗi buồn mà Đức Giuse đã cảm thấy khi biết Đức Maria có thai? Người phụ nữ này đầy nhân đức, thế mà nay có vẻ như phạm trọng tội! Tin về việc mang thai của Đức Maria là "cú sốc" quá lớn đối với Đức Giuse. Nghĩ tới việc chia tay với Đức Maria hẳn là Đức Giuse buồn vô cùng, vì Ngài đã đính hôn với một phụ nữ hoàn hảo.

Theo văn hóa và luật pháp Do Thái, hai người đã là vợ chồng. Đức Giuse định tâm bỏ Đức Maria cách kín đáo, (Mt 1:19) không muốn Đức Maria bị người ta chê cười. Nhưng rồi thiên thần hiện ra với Đức Giuse trong một giấc mơ và cho biết rằng Đức Maria thụ thai bởi quyền phép Chúa Thánh Thần, và Con Trẻ chính là Con Thiên Chúa. Đức Giuse tin và đưa Đức Maria về nhà, trở thành Dưỡng Phụ của Con Thiên Chúa, điều mà không người đàn ông nào được như vậy. Nỗi lo buồn của Đức Giuse trở thành niềm vui khôn tả. Thật kỳ diệu!

Sau đó nhiều tháng, Đức Giuse đưa Đức Maria về quê để đăng ký theo lệnh điều tra dân số, giống như những công dân bản xứ. Đêm xuống, không tìm được phòng trọ mà Đức Maria lại đến kỳ khai hoa nở nhụy, Đức Giuse phải nỗ lực lắm mà vẫn không thể tìm được chỗ trọ. Ngài rất khổ cực để bảo vệ Con Thiên Chúa và Mẹ của Ngài.

Nhi, đành phải đưa Đức Maria tới một hang đá. Chắc hẳn Đức Giuse rất buồn. Tuy nhiên, nỗi buồn đó cũng lại trở thành niềm vui khi các mục đồng và các đạo sĩ đến thờ lạy Hài Nhi. Chính Hài Nhi là Thiên Vương, Vua của các vua và Chúa của các chúa, đã khiêm nhường đến thế gian. Đức Giuse là người giúp hoàn tất quá trình đó.

Nỗi khổ này qua thì cái khó khác tới: Thiên thần báo mộng phải chạy trốn ngay. Chắc hẳn Đức Giuse rất buồn khi phải đưa hai mẹ con trốn sang Ai Cập. Một lần nữa, Đức Giuse lại có trách nhiệm bảo vệ Đức Maria và Con Thiên Chúa, nhưng lúc này là những người tỵ nạn, phải vượt qua đường dài đầy nguy hiểm. Đức Giuse biết chắc rằng vua Hêrôđê đang tìm giết Con Trẻ, mặc dù Chúa Giêsu mới chỉ là Con Trẻ chập chững bước đi.

Chúng ta có thể tưởng tượng được nỗi lo buồn và sợ hãi ngập lòng Đức Giuse? Tuy nhiên, ngài vẫn vâng lời và tin thác vào Thiên Chúa khi phải gian nan như vậy, và Ngài đã đưa Thánh Gia tới nơi tỵ nạn an toàn. Hẳn là niềm vui của gia đình rất quan trọng khi hai người nuôi dưỡng Con Trẻ Giêsu, cùng sống bình an và hài hòa.

Còn nữa, khi Con Trẻ Giêsu được 12 tuổi, Đức Maria và Đức Giuse lạc mất Con Trẻ ba ngày. Nỗi buồn rất lớn. Bất cứ cha mẹ nào mất con cũng bồn chồn lo lắng, đứng ngồi không yên. Rất có thể Đức Giuse đã tự trách mình, cho rằng mình không chăm sóc Con Trẻ đúng mức. Sau khi tìm thấy Con Trẻ trong Đền Thờ, nỗi buồn lại trở thành niềm vui khi thấy Con Trẻ khôn ngoan và chững chạc khi thi hành Thánh Ý Thiên Chúa.

Đó là một vài nỗi buồn lớn trong cuộc đời Đức Giuse. Ngài cũng phải chịu đựng nhiều đau khổ, nhưng các nỗi khổ đó cuối cùng cũng trở thành niềm vui như kế hoạch Thiên Chúa đã mặc khải. Cuộc đời chúng ta cũng tương tự. Đức Giuse dạy chúng ta vâng lời và tin thác vào Thiên Chúa, mặc dù tình huống có vẻ như thất vọng.

Hãy mau đến với Đức Thánh Giuse, cầu xin Ngài nâng đỡ chúng ta trong những lúc đau buồn. Ngài sẽ hướng dẫn chúng ta trên con đường vâng phục và tin thác vào Thiên Chúa, đồng thời dẫn chúng ta tới niềm vui lớn lao mà chúng ta không ngờ được. Ngài đã từng trải qua nhiều nỗi khổ tưởng chừng như vô vọng!

LẶNG VỚI GIAN NAN

Ai trong chúng ta, những tín nhân Công giáo, đều biết Đức Thánh Giuse là Người Công Chính và là người rất đặc biệt đối với chúng ta, bởi vì Ngài là người đặc biệt của Chúa Giêsu và Đức Maria.

Trong Kinh Cầu Thánh Giuse có: *"Ông Thánh Giuse yêu chuộng nhân đức khó khăn"*. Thật kỳ diệu! Chúa Giêsu dạy chúng ta phải có tinh thần nghèo khó và vác thập giá hằng ngày. Đức Thánh Giuse là mẫu gương tuyệt vời về nhân đức nghèo khó và vác thập giá hằng ngày.

Chắc chắn chúng ta cũng phải công nhận rằng Đức Thánh Giuse bận rộn lắm, suốt ngày quan tâm chăm sóc Thánh Nhi Giêsu và Hiền Thê Maria, đồng thời còn phải lo kể sinh nhai bằng nghề mộc. Ngài có một gia đình, những dụng cụ, các thú tiêu khiển, và mọi thứ bình thường khác như người ta cần có. Ngài biết rằng sự nghèo khó của Ngài là để thánh hóa và giúp người khác nên thánh. Ngài biết sự nghèo khó của Ngài sẽ hết khi nào Thiên Chúa muốn. Ngài biết sự nghèo khó là tặng phẩm Thiên Chúa trao ban. Ngài cũng biết câu chuyện ông Gióp đã không còn gì, hoàn toàn trắng tay, vì Thiên Chúa muốn ông như vậy. Ngài biết và Ngài chấp nhận, không than thở gì với ai, và trầm lặng trong cõi riêng thánh đức.

Tin Mừng theo Thánh Mátthêu đề cập Đức Thánh Giuse với cách sống nghèo khó: Khi các nhà chiêm tinh đã ra về, sứ thần Chúa hiện ra báo mộng cho ông Giuse: *"Này ông, dậy đem Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai Cập, và cứ ở đó cho đến khi tôi báo lại, vì vua Hêrôđê sắp tìm giết Hài Nhi đấy!"*. Ông Giuse liền trỗi dậy, và đang đêm, đưa Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai Cập. Ông ở đó cho đến khi vua Hêrôđê băng hà, để ứng nghiệm lời Chúa phán xưa qua miệng ngôn sứ: *"Ta đã gọi con Ta ra khỏi Ai Cập"* (Mt 2:13-15).

Thiên thần gặp Đức Giuse trong trạng thái bình thường của giấc ngủ, báo cho Ngài biết phải đưa Chúa Giêsu và Đức Mẹ đi ngay. Ngài thức dậy, không lưỡng lự, không đắn đo hoặc cân nhắc việc phải hy sinh và nguy hiểm khi ra đi giữa đêm khuya như vậy. Ngài can đảm chứ không sợ hãi gì, dù là cái chết, luôn tin tưởng Thiên Chúa quan phòng. Ngài không luyến tiếc những gì Ngài đang có, sẵn sàng bỏ hết, chỉ đem theo những vật cần dùng trong hành trình dài này. Mọi vật sở hữu ở trần gian này chẳng là gì so với

trách nhiệm bảo vệ Con Thiên Chúa và Mẹ Thiên Chúa. Trọng trách hơn những thứ khác, và cũng là đức vâng lời đối với Đức Giuse.

Trong cuộc sống đời thường, nhiều lần Thiên Chúa cũng kêu gọi chúng ta từ bỏ tất cả để “đi tới miền xa”. Có thể chúng ta phải bỏ lại những thứ chúng ta yêu thích vì sự an toàn của mình. Cũng như Đức Giuse, chúng ta cần sẵn sàng bất cứ lúc nào, có thể là lúc chúng ta 20 tuổi, 50 tuổi, 60 tuổi hoặc hơn nữa, bất kỳ lúc nào chúng ta cũng phải luôn sẵn sàng “đi tới miền xa” tức là từ biệt cõi đời này.

Cũng như Chúa Giêsu đi tới Ai Cập để tránh nguy hiểm và hoàn tất “cuộc xuất hành” của Ngài, chúng ta cũng phải chọn cách trốn đi Ai Cập. Chính Đức Giuse giúp đỡ chúng ta trong lúc đó với tư cách là bốn mạng của những người hấp hối, giúp chết lành.

VĨ NGÔN

Sự im lặng rất ư bình thường nhưng lại không hề dễ dàng thể hiện và duy trì, bởi vì ai cũng muốn thể hiện chính mình để chứng tỏ mình hơn người, càng khó im lặng hơn khi mình bị hiểu lầm, oan ức. Gương Đức Giuse thật tuyệt vời để chúng ta noi theo – mọi nơi và mọi lúc.

Có điều thật kỳ lạ: vô ngôn mà đa tứ, không nói mà lắm ý. Thật vậy, Hazlitt nhận định: *"Im lặng là một nghệ thuật lớn của cuộc nói chuyện. Bản chất giản dị là kết quả tự nhiên của tư tưởng sâu sắc"*. Sự thâm trầm có chiều sâu thăm thẳm, đó là con người sâu sắc, sống có bản lĩnh chứ không theo bản năng.

Quả thật, cuộc sống cho chúng ta thấy sự thật đó. Các vĩ công đều phát sinh từ khoảng im lặng của các vĩ nhân. Thánh TS Tôma Aquinô có những ý tưởng độc đáo và những tác phẩm thâm thúy – đặc biệt là bộ Tổng Luận Thần Học, là do ngài thích im lặng để suy tư, đến nỗi người ta gọi ngài là “con bò câm”. Nói đến tính trầm lặng thì chắc chắn không ai “qua mặt” Đức Thánh Giuse – Đức Phu Quân và Đức Dưỡng Phụ.

Xét theo Anh ngữ, tôn danh Giuse là JOSEPH, mỗi mẫu tự là một chữ rất ý nghĩa: **J**ust [Công Chính] + **O**bedient [Tuân Phục] + **S**ilence [Thình Lặng] + **E**xample [Mẫu Mực] + **P**atron [Bảo Trợ] + **H**elper [Ân Nhân]. Tất cả đều xuôi theo sự quan phòng và tiền định

của Thiên Chúa. Thật vậy, “Chúa đã sắp xếp có chừng có mực, đã tính toán và cân nhắc cả rồi” (Kn 11:20).

Lạy Thiên Chúa, xin giúp con trưởng thành trong những nỗi khổ của riêng con, xin giúp con nhận thức và ý thức để có thể giúp người khác theo khả năng Ngài ban cho con. Lạy Đức Thánh Giuse, xin cầu thay nguyện giúp cho mọi người, nhất là những người đang gặp khó khăn và những người sắp từ giã cõi đời này. Con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể lễ Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Maria.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

LM GIUSE TRẦN PHÚ SƠN, Đặc trách HH. LCTX GP Xuân Lộc

LM GIUSE BẠCH KIM TRI, Linh hướng HỘI LCTX GP Phan Thiết

LM GIUSE VŨ NGỌC TOÀN, Phó LH CĐ LCTX GP Ban Mê Thuột

LM GIUSE TRỊNH ĐỨC NGỌC, LH CĐ LCTX GP Thanh Hóa

LM GIUSE NGUYỄN HOÀNG ÂN, LH CĐ LCTX GP Bắc Ninh

LM GIUSE ĐINH VĂN THÀNH, Phó LH CĐ LCTX GP Bắc Ninh

LM GIUSE LÊ ĐOÀI TÚC, Linh hướng CĐ LCTX GP Hưng Hóa

LM GIUSE TẠ HUY HOÀNG, Tổng Thư ký UB Giáo Dân-HĐGMVN

LM GIUSE ĐÀO NGUYỄN VŨ, LM Thừa Sai LTX

LM GIUSE NGUYỄN PHÁT TÀI, Chánh xứ Gx Tân Thông

LM GIUSE PHẠM VĂN TRỌNG, ĐCV Thánh Giuse Sài Gòn

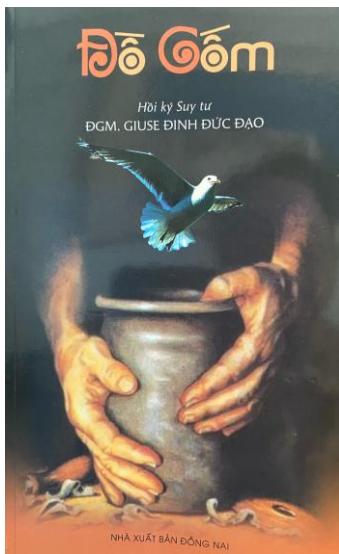
LM GIUSE ĐỖ VĂN THỤY, TSVN

TU SĨ JOS. VINC. NGỌC BIỂN, SSP

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Cha.

Điểm Sách: ĐỒ GỒM

Fx Đỗ Công Minh

Thật là ý Chúa (?!) nhân dịp tham dự Thánh lễ cầu nguyện cho Cha Giuse Đinh Quang Lục, linh mục Giáo phận Vĩnh Long mới về nước Chúa đầu năm 2022, tôi hân hạnh gặp Đức cha Giuse ĐINH ĐỨC ĐẠO, nguyên Giám Mục chánh tòa Giáo phận Xuân Lộc, hiện là Viện Trưởng Học viện Công Giáo Việt Nam. Ngài là bạn cùng lớp với cha cố Lục, đến chủ tế Thánh lễ tại Đền Thánh Giuse, trụ sở nhà hưu dưỡng các Linh mục Gp Bùi Chu tại TPHCM. Sau Thánh lễ, Đức cha gửi quà tặng cho các vị đồng môn và thân hữu tham dự, gói quà tặng gồm bộ lịch Trung tâm Thánh Mẫu NÚI CÚI, một cốc tràng hạt Mân Côi và đặc biệt cuốn Hồi ký của ngài mang tên ĐỒ GỒM mới xuất bản tháng 5/2021. Tôi ngỡ ý sẽ điểm cuốn sách này với Đức cha, ngài rất vui vẻ đồng ý và còn dặn thêm đăng báo nào thì báo để ngài theo dõi.

Sách dày 282 trang, khổ 13x 20,5 do nhà xuất bản Đồng Nai ấn hành. Bìa in offset màu với hình chụp bức tranh họa đôi tay người thợ đang tạo hình chiếc bình gốm, dưới khoảng trời có chim bồ câu đang bay của nhà thiết kế Nguyễn Hà. Chỉ hình bìa thôi cũng bao hàm nội dung phong phú của cuốn sách là Hồi ký Suy tư ĐGM GIUSE ĐINH ĐỨC ĐẠO. Khi trả lời phỏng vấn của một linh mục về lý do nào chọn tựa cuốn Hồi ký là "Đồ Gốm", Đức cha cho biết nội dung có trong lời tựa (Trang 9-11) như sau: *"Tôi đã chọn hình ảnh Đồ Gốm để đặt tên cho những dòng tâm sự này, cốt ý để ca tụng sự cao cả của Thiên Chúa trong việc tạo dựng, hơn nữa còn cứu độ và chở che tôi trong suốt hành trình cuộc đời. Hình ảnh Đồ Gốm cũng giúp làm nổi bật tác động của Thiên Chúa trên cuộc đời tôi. Sự mỏng giòn và yếu đuối của phận người rõ như ban ngày, nhưng cũng chính qua đó mà lòng nhân từ đầy xót thương của Thiên Chúa càng được tỏa sáng. Điều lạ lùng đáng chú ý không phải là sự yếu đuối và ác độc của loài người, nhưng là lòng thương xót không bờ bến của Thiên Chúa trước những con người yếu đuối và ác độc (x.*

Mc 12, 1-12). Chính nhờ vậy, tâm hồn tôi luôn tràn ngập an bình, tin tưởng, phó thác và hy vọng”.

Nội dung cuốn hồi ký gồm 10 chương và sau cùng là lời kết. Mỗi chương lại gồm nhiều đề mục. Điều đặc biệt của tác giả khi biên tập là mục lục cuốn sách được in ở những trang đầu với đề tựa từng chương, số ghi từng mục trên số trang của cuốn sách khiến độc giả rất dễ dàng tìm mục để đọc, nhất là trong thời đại hôm nay, người dành thời gian đọc trọn cuốn sách một lần hơi bị hiếm. Ví dụ bạn đọc muốn tìm hiểu vì sao Đức cha từ Vatican về Giáo phận Xuân Lộc, xin tìm trên mục lục CHƯƠNG VI: NHỮNG NGÃ Rẽ CUỘC ĐỜI (từ trang 159), mục 01: *Bỏ Rôma về giáo phận Xuân Lộc*. Hoặc muốn biết về những ngày chuẩn bị thụ phong Linh mục, mời mở chương I: NGÀI ĐÃ THẮNG CON, mục 8 trang 36: *Quyết định tiến lên chức Linh Mục*. Tác giả viết thể loại hồi ký rất dễ hiểu, chân thật song song với thể loại tường thuật sống động khiến người đọc luôn bị cuốn hút vì những địa danh nơi tác giả từng sống, hoạt động và hình dung ra được những nhân vật tác giả từng gặp gỡ, tiếp xúc, cảm nhận. Qua tập hồi ký độc giả được biết về cuộc đời của vị Giám mục từ thời thơ ấu tại quê nhà Thước Hóa, Bùi Chu. Sinh ra đúng vào năm Ất Dậu, năm đói 1945. *"Mẹ kể là mẹ sinh ra tôi vào tháng Ba đói (1945), mỗi khi nghe tôi khóc, những người đói ăn đã đứng sẵn ngoài cổng, biết là giờ ăn cơm nên kéo nhau vào. Mẹ đã chuẩn bị sẵn, mỗi người một nắm cơm. Nhờ vậy, họ sống qua ngày, chờ mùa gặt lúa. Tôi được thừa hưởng nơi mẹ tôi cả chất tình cha lẫn chất tình mẹ, nhưng chất tình mẹ xem ra mạnh hơn. Mẹ thương yêu tôi hết mực, nhưng không nuông chiều; mẹ lo lắng, chăm sóc cho tôi từng li, từng tí, nhưng không chiếm hữu mà để cho tôi tự do phát triển.*

... Năm 1954, cả gia đình di cư vào miền Nam; lúc đầu, gia đình tôi định cư tại giáo xứ Nghĩa Hòa, vùng Chí Hòa, thuộc giáo phận Sài Gòn. Sau một thời gian, không biết vì lý do gì, gia đình tôi chuyển đến vùng Hồ Nai và định cư tại giáo xứ Bùi Chu, nay thuộc giáo phận Xuân Lộc. Khi đó, hai chị của tôi đều đã lập gia đình và sinh con. Chị thứ nhất lập gia đình với anh Chấn, còn chị thứ hai lập gia đình với anh Đình. Mẹ tôi và tôi ở với anh chị Đình, còn anh chị Chấn ở riêng.

Chỉ hơn một năm sau, anh chị Đình lại chuyển vào Sài Gòn mua đất và làm nhà ở giáo xứ Nam Hòa. Thế là chỉ còn mẹ và tôi ở lại giáo xứ Bùi Chu. Anh chị Chấn tuy vẫn còn ở tại giáo xứ Bùi Chu, nhưng ở riêng" (Trang 15-16).

Về việc đi tu dâng mình cho Chúa, Đức cha kể về hai vị linh mục đã hướng dẫn từ bước đầu vào Tiểu chủng viện, Cha Antôn Phạm Gia Thuấn nay đã nghỉ hưu, nguyên là chánh xứ Trung Chánh đưa ngài đi thi vào tiểu chủng viện Thánh Phanxico Tân Phước - Phước Tỉnh, đậu hạng thứ nhì. Cha Đa Minh Vũ Nguyên Thiều (+) nguyên Chánh xứ Tân Phú nhận ngài làm nghĩa tử (x. trang 20-21). Lên Đại chủng viện ngài được cử đi du học tại Roma sau một năm Triết tại Đại chủng viện Thánh Giuse Saigon. Độc giả có thể thích thú theo dõi cuộc đời tu học của ngài từ Mục 5 đến hết mục 9 chương I (trang 13-41).

Người tín hữu Việt Nam trên khắp thế giới khi nghe tin Cha Giuse từng phục vụ tại giáo triều Roma về Việt Nam thì rất ngạc nhiên. Sao một Linh mục Giáo phận Saigon lại được mời về Việt Nam đảm nhiệm chức vụ Giám đốc Đại chủng viện của Giáo phận Xuân Lộc? Rồi 4 năm sau là Giám Mục Phụ tá và cuối cùng là đảm nhiệm Giám Mục chánh tòa Giáo phận Xuân Lộc, một giáo phận đông giáo dân nhất nước, xin đọc chương VI: NHỮNG NGÃ RẼ CUỘC ĐỜI (Từ trang 159-187).

Dĩ nhiên bạn đọc bài này sẽ không khỏi thất vọng khi chưa được biết nhiều về cuộc đời của vị Giám Mục "Joseph 3D" (tài khoản của ngài trên Facebook), đơn giản để các bạn tìm đọc "ĐỒ GỒM", tập hồi ký lôi cuốn người đọc từ những trang đầu với lời Tri ân và lời tựa đều chính ngài viết: Giuse ĐINH ĐỨC ĐẠO.

Xin kết thúc bài Điểm Sách nơi đây với trích đoạn "Lời Kết" cuốn Hồi Ký suy tư của Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo, in trên trang bìa cuối:

"Tôi như đang nghe thấy văng vẳng tiếng ca du dương thánh thót, dường như từ cửa Thiên Đàng, nhưng bên tai lại thấy vang lên những tiếng hát ca, khi vang dội ù tai, nhức óc, khi hút hồn quyến rũ. Làm sao để rẽ lối tiến lên dần tới nơi đang phát ra tiếng ca du dương Thiên Đàng?"

Tôi băn khoăn tự hỏi: Làm sao để cho mọi người được lôi cuốn bởi ánh sáng nhiệm mầu của Trời Mới, Đất Mới? Làm sao để ai ai cũng nếm được sự ngọt ngào của tiếng hát du dương Thiên Đàng? Làm sao để mọi người được thấm nhuần lòng thương xót của Chúa và lấy lòng thương xót đó mà đối xử với nhau? Làm sao để lấp lại con tim cho ác quỷ Te Ka để nó trở lại được nguyên trạng nữ thần Te Fiti? Làm sao cho mọi người nhận ra được "bay hoàn hảo không chỉ là bay nhanh hơn như đang bay hiện nay, nhưng là vượt lên cách bay hiện thời", tức là không chỉ sống lương thiện mà còn sống theo Chúa Thánh Thần, sống bằng sức sống thần linh của Thiên Chúa? (x. Ga 1, 12; Gl 4, 6; Gl 5, 16-25).

Câu trả lời cho tất cả vấn nạn đó là: Đem Chúa Kytô đến cho họ để Ngài chinh phục họ".

Phải chăng đó là Thông điệp mà tác giả muốn gửi đến mọi người qua ĐỒ GỖM.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể lễ Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Maria.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

Anh GIUSE NGUYỄN VĂN HẢI, Phó BPV HHLCTX GP Xuân Lộc

Anh GIUSE NGUYỄN VĂN THẢO, Thư ký BPV HHLCTX GP Xuân Lộc

Anh GIUSE MAI CÔNG SINH, Phó BCH CĐLCTX GP BAN MÊ THUẬT

Anh GIUSE NGUYỄN VĂN TÂN, Phó BDH CĐLCTX GP THANH HÓA

Anh GIUSE NGUYỄN QUANG THỌ, Phó BDH CĐLCTX GP THANH HÓA

Anh GIUSE NGUYỄN NGỌC ĐÀM, Trưởng BCH CĐLCTX GP BÙI CHU

Anh GIUSE TRẦN VĂN THÀNH, Phó BCH CĐLCTX TGP Sài Gòn

Anh GIUSE PHẠM ĐÌNH VINH, Trưởng BTT CĐLCTX TGP Sài Gòn

Anh GIUSE NGUYỄN THÁI, Ủy viên BCH CĐLCTX TGP Huế

Chúc quý Anh luôn sống theo mẫu gương ÂM THÂM và KHIÊM NHƯỜNG của Thánh Cả, chu toàn trách vụ "QUẢN GIA" mà Chúa đã trao.

Đức Thánh Cha PHANXICÔ và Phụ Nữ

Năm 1910, Hội nghị Quốc Tế Phụ Nữ lần 2 họp tại Copenhagen, thủ đô nước Đan Mạch đã quyết định lấy ngày 8/3 là ngày Quốc Tế Phụ Nữ.

Ngày 8 tháng 3, ngày vui của toàn thể phụ nữ thế giới, không chỉ là ngày dành cho phụ nữ các nước Xã hội Chủ Nghĩa, như từng bị hiểu lầm. Chúng ta cùng nhau điểm lại vai trò người Phụ nữ trong Giáo hội dưới cái nhìn của Đức Thánh Cha Phanxicô.

Ngay từ khi đảm nhiệm vai trò người đứng đầu Giáo hội Công Giáo, Ngài đã rất quan tâm đến vai trò người Phụ nữ trong Giáo hội, Ngài đã đề cập vấn đề này nhiều lần. Khi được Linh Mục Spadaro S.J hỏi "Phụ nữ nên giữ vai trò nào trong Hội Thánh? Làm sao ta có thể làm cho vai trò của họ được minh thị hơn ngày hôm nay?". Ngài trả lời: "Cần mở rộng chỗ cho một sự hiện diện sâu đậm hơn của phụ nữ trong Hội Thánh. Tôi sợ cái giải pháp: đàn ông mặc váy" (Coi phụ nữ như một người nam-NV), vì người phụ nữ được tạo thành khác với đàn ông... Hội Thánh không thể là chính mình nếu không có phụ nữ và vai trò của họ. Phụ nữ giữ một vai trò thiết yếu trong Hội Thánh. Mẹ Maria chỉ là một phụ nữ thôi, nhưng quan trọng hơn các Giám Mục. Tôi nói thế vì chúng ta không được lẫn lộn giữa chức năng với phẩm giá... Năng khiếu riêng của nữ giới là điều cần thiết ở nơi đâu người ta đưa ra những quyết định quan trọng".

Trong Tông huấn Evangelii Gaudium - Niềm vui của Tin Mừng, số 103, Ngài viết:

"Hội Thánh nhìn nhận sự đóng góp quan trọng của Phụ nữ đối với xã hội, bởi sự nhạy cảm, trực giác và một số khả năng của họ, là những gì mà phụ nữ thường vượt trội hơn nam giới. Chẳng hạn như sự chú ý đặc biệt đến phụ nữ khác, được thể hiện một cách đặc biệt, mặc dù không độc quyền, trong việc sinh sản. Tôi vui mừng vì biết bao phụ nữ chia sẻ trách nhiệm mục vụ với các Linh Mục, đang đóng góp phần vào việc giúp đỡ các cá nhân, gia đình hoặc các nhóm và có các đóng góp mới về sự suy tư thần học. Nhưng chúng ta còn phải mở rộng không gian cho một sự hiện diện quyết định hơn của phụ nữ trong Hội Thánh. Bởi vì 'thiên tài của

phụ nữ là điều cần thiết trong tất cả các hình thức của đời sống xã hội, do đó sự hiện diện của phụ nữ trong lĩnh vực lao động cũng phải được đảm bảo' và ở các khung cảnh khác nhau, nơi mà những quyết định quan trọng được thực hiện, cũng cả trong Hội Thánh lẫn các cơ cấu xã hội".

Đức Thánh Cha Phanxicô luôn quan tâm thăng tiến phụ nữ tại Vatican: hôm 4/11/2021, lần đầu tiên 1 nữ tu được ngài bổ nhiệm làm Tổng thư ký Phủ Thống Đốc Quốc gia thành Vatican, đó là nữ tu Raffaella Petrini, Dòng Nữ Phan Sinh Thánh Thể (F.S.E). Đây là chức vụ đứng thứ hai trong ngành hành pháp của Quốc Gia Vatican và cho đến nay thường do một Giám Mục đảm trách.

Nữ tu Petrini năm nay 52 tuổi, sinh tại Roma năm 1969, đã tốt nghiệp khoa học chính trị tại Đại học tư quốc tế Guido Carli và đậu tiến sĩ khoa học xã hội tại Đại Học Giáo Hoàng Thánh Tomaso Aquino ở Roma, nơi Sơ làm giáo sư thỉnh giảng. Từ năm 2005 Sơ là nhân viên tại Bộ Loan báo Tin Mừng cho các Dân tộc.

Người ta ghi nhận số nữ nhân viên tại Vatican liên tục gia tăng, đặc biệt trong các cơ quan trung ương của Tòa Thánh. Theo một cuộc điều tra của Vatican News, năm 2019, có 1016 phụ nữ, chiếm 22% tổng số nhân viên của Vatican, và số nữ quan chức cấp cao chưa bao giờ cao như hiện nay.

Năm 2016 có một khúc quanh lớn khi Đức Giáo Hoàng Phanxicô bổ nhiệm bà Barbara Jatta, một chuyên gia về lịch sử nghệ thuật Italia, làm Tổng giám đốc Bảo tàng viện Vatican. Tin này gây ngạc nhiên lớn trong giới nghệ thuật quốc tế, vì cho đến nay chưa có bảo tàng viện nào có tầm mức lớn và quan trọng như thế được ủy thác cho 1 phụ nữ. Các bộ sưu tập nghệ thuật của các vị Giáo Hoàng thuộc top 5 bảo tàng viện được viếng thăm nhiều nhất.

Nhất là tại Tòa Thánh, Đức Thánh Cha Phanxicô đã đưa nhiều phụ nữ vào các vị trí lãnh đạo. Cấp cao nhất hiện nay là Nữ tu Alessandra Smerili, dòng Con Đức Mẹ phù hộ, quen gọi là dòng nữ Don Bosco, là Quyền Tổng thư ký Bộ Phục vụ Phát triển Con người Toàn diện. Nữ tu được Đức Thánh Cha bổ nhiệm ngày 26/8 /2021, chỉ 5 tháng sau khi được bổ nhiệm làm Phó Tổng thư của Bộ này. Sơ Smerilli năm nay 47 tuổi (1974) người Ý, đã đậu tiến sĩ kinh tế chính trị tại đại học La Sapienza ở Roma và Tiến sĩ kinh tế tại trường Kinh Tế thuộc Đại học East Anglia ở Norwich Anh quốc. Việc

bổ nhiệm này có nghĩa là vị nữ tu này ở cấp trên của Đức Hồng Y Michael Czerny, dòng Tên, Phó tổng thư ký của Bộ, cùng với 1 Cha dòng Scalabrini, đặc trách lo về di dân và tị nạn, thay mặt Đức Thánh Cha.

Trước đó năm 2017, ngài đã bổ nhiệm hai phụ nữ Gabriella Gambino và Linda Ghisoni làm Phó tổng thư ký Bộ giáo dân, gia đình và sự sống, cả hai là những bà mẹ gia đình có con cái. Tại bộ các dòng tu có Nữ tu Carmen Ros Nortes người Tây ban Nha làm phó tổng thư ký. Trước đó nữ tu Enrica Rosanna dòng Con Đức Mẹ Phù Hộ đã giữ chức vụ này từ năm 2004 dưới thời Đức Gioan Phaolô 2.

Ngoài ra, ngày 6 tháng 2 năm 2021, Đức Thánh Cha đã bổ nhiệm nữ tu Nathalie Becquart 52 tuổi, người Pháp, dòng thánh Xavie, và Đức Cha Luis Marin de San Martin, người Tây Ban Nha thuộc dòng thánh Augustino, làm Phó Tổng thư ký Thượng Hội Đồng Giám Mục, giúp Đức Hồng Y Mario Grech.

Tóm lại, trong số 22 cơ quan quan trọng nhất của Tòa Thánh, có 5 cơ quan có phụ nữ thuộc cấp lãnh đạo. Cho đến nay giáo dân duy nhất làm bộ trưởng tại Vatican là Bộ trưởng Bộ truyền thông của Vatican, Ông Paolo Ruffini.

PHAN XA MINH
(Tổng hợp)

NGHỀ NGHIỆP CỦA 12 TÔNG ĐỒ

1. Anrê - ngư dân.
2. Batôlômêô [Nathanaen] - học giả.
3. Giacôbê Lớn [Tiền] - thương gia
4. Giacôbê Nhỏ [Hậu] - dân trong làng.
5. John - Fisherman
6. Giuđa Ítcariốt - thủ quỹ phản bội.
7. Giuđa [Tađêô] - dân trong làng.
8. Mátthêu [Lêvi] - nhân viên thuế vụ.
9. Phêrô - ngư dân.
10. Philipphê - Nhà giảng thuyết.
11. Simon Nhiệt Thành - liên quan chính trị.
12. Thomas - dân trong làng.

THINH LẶNG NỘI TÂM

Chúng ta đang sống trong thời bùng nổ thông tin. Chúng ta cập nhật tin tức hằng ngày, đọc “tin” rồi “tức”. Đến nỗi, chúng làm cho một số người mất phương hướng, *không biết đứng vào đâu cho vững*, bởi muôn vàn những sự xấu xa quanh mình. Để rồi, họ không còn tin vào bản thân và đủ tin vào tha nhân. Có thể nói, đó là hình thức “khủng bố” về thông tin. Đã đến lúc, chúng ta cần dành những phút thình lạng để lượng giá thông tin hầu rút ra những thông điệp giúp cuộc sống có ý nghĩa hơn.

Dường như con người ngày nay sợ đối diện với thình lạng? Vì đối với họ, thình lạng là một hình thức phủ nhận hiện hữu bản thân cách nào đó. Thế nên, họ nói luyện thuyên hoặc nghe bất cứ sự gì để bớt cảm giác trống rỗng trong tâm hồn. Ở những nơi buôn bán sầm uất, họ kích thích người khác mua sắm bằng cách mở nhạc kích động nhằm tác động tâm lý người mua mau mắn quyết định chọn lựa sản phẩm của mình. Ở tư gia, họ thoải mái chọn các kênh truyền hình mình yêu thích để vui cửa vui nhà... Chưa hết, giới trẻ thể hiện đẳng cấp của mình bằng cách nghe những loại nhạc rẻ tiền, yêu nhau ba ngày rồi xa nhau. Những bài hát đại loại như thế đã tiêm nhiễm những tâm hồn nhạy cảm khiến giới trẻ ngày nay yêu cuồng sống vội, sống thử sống hoang... Đã đến lúc, chúng ta cần dành những phút thình lạng để lượng giá cuộc sống của mình, rằng: những gì mang lại cho ý nghĩa cuộc sống của tôi?

Thình lạng không có nghĩa là câm nín mà là để lắng nghe. Chúng ta được Thượng Đế ban cho một cái miệng để nói nhưng có hai tai để lắng nghe. Thình lạng để lắng nghe, lắng nghe để thuận theo. *Lắng nghe* tiếng Chúa mời gọi trong từng khoảnh khắc cuộc sống và *thuận theo* ý muốn của Người. Đó là thái độ đúng đắn của người khao khát sống tâm linh và đi tìm ý nghĩa cuộc sống.

LẮNG NGHE

Chúng ta thính lặng để lắng nghe những gì?

Trước tiên, chúng ta cần lắng nghe những tiếng thồn thức của lòng mình. Bạn có phải là người đam mê danh vọng? Bạn thích nghe những lời nói uy quyền và cũng thích dùng "quyền" để "hành" người khác. Bạn thích ăn trên ngai trời, ăn trắng mặc trơn... Những thứ ấy giúp người khác đánh giá đẳng cấp của bạn, tạo "thương hiệu" cho bản thân mình. Bạn có phải là người đam mê trục lợi? Bạn thích vơ vét về cho mình mọi sự cả những gì thuộc quyền sở hữu của người khác. Bạn phá kho lẫm nhỏ để xây kho chứa lớn hầu lấp đầy tham vọng của mình. Bạn dễ nghe tiếng nói của tiền bạc hơn là tiếng thét gào đói khổ của tha nhân. Bạn như chú cọp no mỗi đang nằm vuốt ve bộ cánh của mình... Bạn có phải là người đam mê sắc dục? Sự tươi mát của người khác là niềm hưng phấn cho bạn. Nhân phẩm của con người chỉ đáng giá một cuộc mua vui. Mọi sự trên đời được ban cho con người để chỉ thụ hưởng... Bạn cần lắng nghe những thồn thức của lòng mình để nhận ra những cám dỗ danh, lợi và thú đang cuộn trào trong tâm hồn để biết mình hơn. Thính lặng khả dĩ giúp người ta biết mình và tự chủ.

Cũng liên quan đến chiều kích cá nhân, để có thể lắng nghe tiếng Chúa, con người phải thính lặng và cô tịch đến mức hoàn toàn nghĩa là chết đi con người cũ của mình. Điều này nhà thần học Maurice Zundel đã kinh nghiệm khi nói rằng: *"Chỉ có thính lặng của toàn thể bản thể con người, trong cái chết của cái tôi mới có thể nghe được tiếng vang vọng nhiệm mầu của cái thính lặng nơi Thiên Chúa"^[1].*

Tiếp đến, thính lặng để lắng nghe tiếng nói của tha nhân. Trong lúc chúng ta mưu tìm mọi thuận lợi cho bản thân mình thì đâu đó, tiếng gào thét của bao người đau khổ; những Ladarô của thời đại đang ngồi trước cửa nhà bạn. Họ là bản trắc nghiệm cho lòng trắc ẩn của bạn. Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã nói thật chí lý: *Thiên Chúa đặt để những người bất hạnh quanh bạn để giúp bạn thi thố lòng quảng đại.* Có thể chúng ta vẫn lắng nghe nhưng đưa mắt làm ngơ. Đức Phanxicô đã mạnh mẽ cảnh báo con người thời đại về thái độ toàn cầu hóa sự dửng dưng. Sự dửng dưng ấy làm giảm trừ tính người trong chúng ta. Bởi đó, chúng ta cần thính lặng

để lắng nghe tiếng nói của tha nhân, để nhạy bén và đồng hành với những mảnh đời bất hạnh. Thinh lặng giúp khai thông lòng trắc ẩn nơi sâu thẳm lòng người.

Sau hết, thinh lặng để lắng nghe tiếng Chúa. Kinh nghiệm của ngôn sứ Elia cho ta thấy: phải thinh lặng đủ mới ý thức Chúa đến trong cơn gió hiu hiu. Khi khước từ cuộc chiến thắng với 450 tư tế của Baal và chạy trốn mọi thế lực trần gian, ông mới sẵn sàng bước vào cuộc gặp gỡ với Thiên Chúa. Chính trong sự bất lực khi ông thốt lên: "*Chúa ơi đủ rồi, hãy lấy mạng con đi, vì con cũng không hơn gì các bậc cha ông con xưa*" (1V 19, 4) mà ông có thể dễ dàng lắng nghe tiếng Thiên Chúa. Chính trong sự bất lực, buông xuôi tưởng chừng như vô vọng, Thiên Chúa lại tỏ mình ra cho ta mà chỉ có một tâm hồn thinh lặng biết lắng nghe mới nhận thức giờ Chúa viếng thăm.

Đôi khi, chúng ta thinh lặng để lắng nghe tiếng Chúa nhưng vì sự hiểu biết của ta có thể cản trở một cuộc tiếp xúc với Chúa đích thực. Evagre le Pontique đã lưu ý chúng ta: "*Sự tĩnh lặng có khả năng làm tan biến mọi tư tưởng, mọi hình ảnh của ta về Thiên Chúa. Chỉ như thế, chúng ta mới có thể gặp gỡ Thiên Chúa thật*"^[2]. Điều này đã được minh chứng rõ nét trong cuộc đời thánh Toma Aquino. Đọc trọn bộ Tổng luận thần học và những tác phẩm của ngài, chúng ta mới nhận ra sự uyên bác của thánh nhân và những tư tưởng ấy ngày nay vẫn còn ảnh hưởng mạnh mẽ trong Giáo Hội. Thế mà, khi được vị thư ký hỏi: sao ngài không hoàn tất bộ Tổng luận này vì chỉ còn ít chương, ngài trả lời một cách chân thành: tôi coi tất cả như rơm rác. Và từ đó, ngài đã ngưng mọi việc tri thức, bắt đầu cuộc sống thinh lặng và chiêm niệm. Chúng ta không được ngài chia sẻ về những kinh nghiệm thiêng liêng trong cuộc tiếp xúc với Thiên Chúa, nhưng một khi coi những gì mình viết là rơm rác thì chúng ta cũng liên tưởng đến thánh Phaolô khi ngài quả quyết: "*...tôi coi tất cả như đồ bỏ, để được Đức Kitô và được kết hợp với Người*" (Pl 3, 9). Đó là những người đã đạt được Đức Kitô trong hành trình tâm linh.

Sau khi thinh lặng để lắng nghe tiếng Chúa, chúng ta đi thêm bước nữa là *thuận theo* ý muốn của Ngài.

THUẬN THEO

Có thể nói, trong cuộc lữ hành trần thế, chúng ta là những người mò mẫm đi tìm thánh ý Thiên Chúa. Chính những sa sầy trong cuộc sống mà chúng ta ý thức rằng chúng ta qui về bản thân hơn là thuận theo ý muốn của Ngài.

Mỗi ngày chúng ta không ngừng thực hiện những cuộc chọn lựa. Nếu chúng ta không thiết lập bậc thang giá trị đúng đắn, nghĩa là qui về Nước Thiên Chúa và Đức Công chính của Ngài, chúng ta vẫn còn lằm lạc. Điều này đòi buộc chúng ta phải có óc phân định, sống theo Thần Khí mà kinh nghiệm của thánh Inhã, Tổ phụ dòng Tên, sẽ là một kim chỉ nam cho đời sống tâm linh của chúng ta. Một trong những cách được ngài đề nghị trong tập Linh Thao là *phân biệt tiếng thần dữ và tiếng Chúa*. Tiếng thần dữ thường ồn ào, xáo trộn, gây mất bình an; trái lại, tiếng Chúa luôn nhẹ nhàng, lâu bền và thiết lập bình an trong tâm hồn. Biện phân được đâu là tiếng thần dữ hay đâu là tiếng Chúa đã khó, thực hành càng khó hơn. Đó cũng là kinh nghiệm giăng co nội tâm của thánh Phaolô: *"Điều tôi muốn, thì tôi không làm, nhưng điều tôi ghét, thì tôi lại cứ làm"* (Rm 7, 15b). Đúng thế, ý chí con người muốn hướng về ý Chúa, nhưng vì bản tính yếu đuối, con người lại muốn tìm sự dễ dãi, mà đường thênh thang dẫn đến diệt vong. Ngay như Chúa Giêsu, một khi biết ý muốn của Cha là hoàn tất con đường thập giá, Người cũng xin được miễn uống chén đắng; song, ngay sau đó, Người đã hoàn toàn sẵn sàng khi thốt lên: *"Xin đừng theo ý con, một vâng theo ý Cha"* (x. Lc 22, 42).

Có thể nói, chính những giờ phút sống tỉnh lặng và cô tịch hoàn toàn mà Chúa Giêsu đã đọc ra ý muốn của Cha, và cũng nhờ một thái độ vâng phục hoàn toàn mà ý muốn cứu độ của Cha đã thành toàn. Những giọt mồ hôi máu của Chúa Giêsu là cái giá phải trả cho một cuộc chiến đấu nội tâm không ngừng nơi Người.

Xét cho cùng, tỉnh lặng nội tâm chỉ có ý nghĩa thực sự khi tạo cho mỗi chúng ta một không gian tốt khả dĩ giúp chúng ta sống ý muốn của Cha trong sứ mạng đặc thù của mình. Và một điều chúng ta cần xác tín rằng: ý muốn của Cha lớn hơn bản thân ta vì nhờ đó, ý định của Ngài thành toàn trong cuộc đời ta. Làm sao cuộc sống của chúng ta có ý nghĩa nếu không miệt mài tìm kiếm ý muốn của

Chúa? Chính tinh lặng nội tâm sẽ giúp ta dần dần khám phá bản thân, sống hết mình với tha nhân và hết tình với Thiên Chúa.

Còn bạn, bạn làm gì để sống một cuộc sống có ý nghĩa trong một xã hội ồn ào và trống rỗng như ngày nay? Thách đố ấy vẫn luôn đeo bám bạn. Thiết tưởng, chúng ta cần nhắc lại lời khích lệ của Đức Phanxicô: "*Những sự dữ của thế giới chúng ta và của Giáo Hội không phải là một lý do để giảm bớt sự dấn thân và nhiệt tình của chúng ta. Hãy chỉ coi chúng như những thách đố để lớn lên*"^[1].

Những thách đố có giúp bạn lớn lên? Sự lớn lên của chúng ta hệ tại ở việc để Chúa hành động trong cuộc đời ta. Chính trong tinh lặng nội tâm, chúng ta sẽ khám phá ra Chúa Giêsu là giải đáp cho mọi vấn đề và Người là ý nghĩa cuộc đời ta.

Eymard An Mai Đổ O. Cist.

Nguồn: simonhoadalat.com

-----
^[1] Marc Donzé, *Tư tưởng thần học của Maurice Zundel*, chuyển ngữ Nguyễn Thị Chung, Nxb Tôn Giáo, tr.609.

^[2] Anselm Grun, *Hãy mở giác quan bạn cho Thiên Chúa*, Nxb Phương Đông, tr.57.

^[3] Đức Phanxicô, *Sđđ*, số 84

CÁI CHẾT CỦA 12 TÔNG ĐỒ

1. Anrê - bị đóng đinh vào thập giá chữ X.
2. Bartholomew [Nathanaen] - bị lột da.
3. Giacôbê Lớn - tử đạo tiên khởi.
4. Giacôbê Nhỏ - bị cưa nhiều khúc.
5. Gioan - chết tự nhiên tại đảo Patmos.
6. Giuđa - tự treo cổ.
7. Giuđa [Tadêô] - bị tên bắn.
8. Mátthêu [Lêvi] - tử đạo ở Ethiopia.
9. Phêrô - bị đóng đinh ngược vào thập giá.
10. Philipphê - bị treo cổ.
11. Simon Nhiệt Thành - tử đạo.
12. Thomas - bị giáo đâm.

PHẨM GIÁ CON NGƯỜI THEO QUAN ĐIỂM KITÔ GIÁO

Đã là con người, ai cũng có một phẩm giá bất khả xâm phạm và trọn vẹn dù họ là tội nhân, là bệnh nhân, phế nhân hay già nua [1].

Thiết nghĩ, chưa bao giờ khái niệm "*phẩm giá con người*" được sử dụng rộng rãi như ngày nay trong mọi lãnh vực của đời sống nhân loại, đặc biệt trong luật pháp quốc gia cũng như quốc tế. Vậy phải hiểu thế nào về phẩm giá con người? Phẩm giá ấy theo quan điểm Kitô giáo được nhìn nhận ra sao? Bài viết này như một nẻo đường suy tư về các vấn đề trên ngang qua đề tài "*Phẩm giá con người theo quan điểm Kitô giáo*".

Trước tiên, chúng ta cần nhìn nhận phẩm giá con người là phẩm giá hữu thể, được Thiên Chúa ban tặng cho mỗi con người từ lúc thụ thai, được nhận biết bởi lý trí và nhờ mạc khải. Phẩm giá ấy cao trọng, thánh thiêng và quý giá vô tận vì con người được dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa, được Thiên Chúa yêu thương: "*Thiên Chúa sáng tạo con người theo hình ảnh Ngài*" [2]. Ngay trong Cựu Ước, chúng ta đã thấy những luật lệ nghiêm cấm không được làm thiệt hại đến mạng sống, danh dự của người khác, đặc biệt là những điều khoản nhằm bênh vực quyền lợi của những "ngoại kiều, bà góa, mồ côi" [3]. Trong Tân Ước, chúng ta thấy Chúa Giêsu đặc biệt bênh vực những người bệnh tật, động lòng thương xót với những người đau khổ, tội lỗi. Chúa Giêsu cho thấy phẩm giá "là người" của những kẻ bé mọn và khẳng định nền tảng của sự bình đẳng ấy được chuẩn nhận nơi chính Thiên Chúa: "*Anh em hãy coi chừng, chớ khinh một ai trong những kẻ bé mọn này; quả thật, Thầy nói cho anh em biết: các thiên thần của họ ở trên trời không ngừng chiêm ngưỡng nhan Cha Thầy, Đấng ngự trên trời*" [4]. Thật vậy, mỗi cá nhân sinh ra là một hữu thể thụ tạo độc đáo, dễ sa ngã, có ơn gọi vĩnh cửu và được mời gọi tham dự vào chính sự sống của Thiên Chúa. Do đó, mỗi người đều có ơn gọi riêng, có lý trí, ý chí, lương tâm và sự tự do để chọn lựa [5]. Được dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa, con người không cô lập nhưng là những hữu thể trong mối tương quan 4D giữa Thiên Chúa, bản thân, tha nhân và với vũ trụ vạn vật. Tất cả đều liên kết chặt chẽ

với nhau. Linh Mục Michel Quoist đã có lý khi khẳng định rằng: *"Mỗi người ở địa vị mình, không có một người nào trên mặt đất này mà lại không cần thiết cho tôi"* [6].

Tuy nhiên, con người không phải chỉ hiện diện như một cái gì đã hoàn tất, nhưng cần phải sống cuộc đời mình để hoàn thành phẩm giá "là người" bằng một tiến trình "làm người". Thật vậy, để trở nên giống Chúa, con người phải trải qua một hành trình đầy chông gai thử thách với biết bao sự dữ và sự ác [7]. Bao lâu còn chưa đạt *"tới tình trạng con người trưởng thành, tới tầm vóc viên mãn của Đức Kitô"* [8], con người còn phải chiến đấu thiêng liêng không ngừng. Điều quý trọng của đời sống con người không phải là một sự so sánh hơn thua bên ngoài, nhưng là một sự hoàn thành vận mạng cao quý của mình bằng sự sẵn sàng cho đi, sống tôn trọng lẫn nhau trong công bằng, bác ái và yêu thương. Tất cả mọi người *"đều có một tâm linh và được dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa, được Chúa Kitô cứu chuộc, nên họ đều được mời gọi như nhau và cùng hưởng chung một mục đích nơi Thiên Chúa"* [9]. Thế nhưng trong thực tế, ta thấy con người lại bất đồng với nhau, bị phân biệt đối xử, bị chà đạp và bị cưỡng chế. Bao lâu ta chưa hiểu được nỗi cùng khổ của phận người, cũng sẽ không hiểu được nỗi cùng khổ của anh chị em. Ai bắt đầu hiểu được lòng thương xót của Thiên Chúa, người đó sẽ có cái nhìn thấu đáo và yêu tha nhân nhiều hơn. Bởi chưng Thiên Chúa là tình yêu.

Trong đời sống đức Tin, chính bí tích Rửa Tội làm nên phẩm giá của người Kitô. Ý nghĩa cao quý nhất của phẩm giá làm người là luôn hướng tới khả thể "được kêu gọi". Có bao giờ bạn cảm nhận được làm người là quý giá chưa? Đối với tôi, ơn gọi được làm người, được làm con Chúa đó là một hồng ân. Với ơn gọi, tôi được trao tặng phẩm giá một cách "miễn phí", để rồi từ cõi riêng tư của chủ quyền, tôi có thể sẵn sàng cống hiến, phục vụ bằng cách trao tặng lại cách miễn phí cả bản thân và cuộc đời. Sứ vụ chúng nhân chính là sống mẫu nhiệm tình thương và lòng thương xót của Thiên Chúa trên cuộc đời mình với lòng biết ơn và lan tỏa vẻ đẹp, sức hấp dẫn của tình yêu ấy đến cho mọi người. Thế nhưng, vì là một hữu thể dễ sa ngã, vẫn còn đó trong tôi sự yếu đuối, bất toàn của kiếp nhân sinh. Hơn bao giờ hết, tôi vẫn luôn cần đến tình yêu và lòng

thương xót của Thiên Chúa. Cần đến sự cảm thông, chia sẻ và tha thứ của tha nhân.

Đời người không chỉ phải “sống đúng” nhưng còn phải *sống với; sống vì; sống cho* ai khác mới là điều đáng trân quý. Con người không phải là một ốc đảo trong đại dương mênh mông của cuộc đời này. Chỉ khi con người ý thức được mối tương quan liên vị với Thiên Chúa, với tha nhân và với chính mình, thì bấy giờ chúng ta mới sống đúng nhân phẩm. Tôi là hình ảnh của Thiên Chúa và tha nhân cũng vậy. Ý thức được điều đó, chúng ta sẽ nhìn nhận mọi người như là một “nhân vị” chứ không phải như một “đơn vị”. Biết nhìn tha nhân với lòng trắc ẩn, sự cảm thông, và tha thứ chân thành. Thiết nghĩ người Kitô hữu cần phải nỗ lực bài học yêu thương, tinh thần phục vụ và rèn luyện các nhân đức, phẩm hạnh để cuộc sống ngày càng trở nên ý nghĩa hơn. Để rồi khi gặp gỡ tha nhân, dù trong hoàn cảnh nào ta cũng biết thốt lên: *Thật tốt khi có bạn* [10].

Thảo Nguyễn Xanh!

(Nguồn: dongten.net)

-----

[1] X. Nguyễn Thành Sang, *Luân Lý Căn Bản*, lưu hành nội bộ, 2020, tr. 33.

[2] St 1, 27.

[3] X. Xh 21, 20-23.

[4] Mt 18, 10.

[5] X. M Scott Peck, *Bước tiếp trên con đường chẳng mấy ai đi*, Lm. Lê Công Đức dịch, Nxb Đồng Nai, 1980, tr. 187.

[6] Michel Quosit, *Xây dựng con người nhân bản*, dịch giả Nguyễn Thị Chung, Nxb Tri Thức, 2019, tr. 12.

[7] X. GB Nguyễn Đăng Trực, OP, *Lý học về Thượng đế – Thần luận hay Thượng Đế luận*, Nxb Trung Tâm Học Vấn Đa Minh, lưu hành nội bộ.

[8] Ep 4, 13.

[9] **Công Đồng Vaticanô II, Hiến Chế mục vụ *Gaudium et Spes* – Về Giáo hội trong thế giới ngày nay**, số 29, bản dịch của Phân khoa Thần học Giáo hoàng Học viện Thánh Piô X, Đà Lạt, 1972, tr. 25.

[10] Nguyễn Thành Sang, *Luân Lý Căn Bản*, Bài giảng tại lớp, HVCG, 2020.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

DÂY PALLIUM, BIỂU TƯỢNG CỦA TRUYỀN THỐNG VÀ TRÁCH NHIỆM

BẠCH LINH

LTS: Ngày 29/06/2020, nhân lễ Kính 2 Thánh Tông đồ Phêrô và Phaolô, tại Vatican, Đức Thánh Cha Phanxicô đã làm phép 55 dây Pallium cho 54 vị Tân TGM trên toàn thế giới và cho ĐHY Giovanni Battista Re, Tân niên trưởng Hồng y đoàn. Trong số này, có dây Pallium của Đức Tổng Giám Mục TGP Sài Gòn Giuse Nguyễn Năng.

Vì Đại dịch COVID-19, các vị Tân Tổng GM đã không thể trực tiếp đến Vatican nhận dây từ tay ĐTC. Phải đến ngày 19/2/2022, tại nhà thờ Chánh tòa Sài Gòn mới diễn ra Thánh lễ Trao dây Pallium cho Đức Tổng GM Giuse, do ĐTGM Marek Zaleski - Đại diện Tòa Thánh tại Việt Nam - chủ sự Nghi thức trao dây Pallium.

Nhìn bề ngoài, dây Pallium dệt từ lông chiên chỉ là một trang phục nhẹ nhàng, nhưng đây lại là biểu tượng nhắc nhở các vị giáo hoàng và tổng giám mục về nhiệm vụ đi tìm và chăm sóc những con chiên lạc.

Hằng năm, vào lễ kính thánh Phêrô và Phaolô tông đồ, Đức Giáo Hoàng có truyền thống trao dây Pallium cho các vị tân TGM Chánh tòa. Dây Pallium là một loại trang phục bằng len giống khăn choàng màu trắng (pallium, tiếng Latinh nghĩa là "áo choàng"), bề ngang cỡ 3 ngón tay (khoảng 5cm), đeo trên vai vòng quanh cổ, với hai dải, một dải thả xuống phía trước ngực, một dải ở sau lưng. Trên dây Pallium của TGM có thêu 6 hình Thánh giá màu đen. Các TGM được mang dây Pallium khi cử hành nghi thức phụng vụ các nhà thờ

trong Tổng Giáo phận của mình. Chỉ có Đức Thánh Cha mới được mang dây này ở mọi nơi mà ngài dâng lễ.

Được làm bằng lông chiên, dây Pallium là biểu tượng cho con chiên lạc mà Chúa Giêsu vác trên vai và đem về nhà. Theo đó, hình ảnh các vị TGM mang dây Pallium mang ý nghĩa đây là những vị mục tử sẵn sàng dẫn thân hy sinh, phục vụ đàn chiên của mình. Theo trang tin *Aleteia*, dây Pallium xuất hiện từ thế kỷ thứ 4, kể từ khi hoàng đế La Mã Constantine I công bố Sắc lệnh Milan, với nội dung chấp nhận Kitô giáo và bãi bỏ những trừng phạt đối với các Kitô hữu. Đến thế kỷ thứ 7, Đức Giáo Hoàng mới trao dây này cho các vị TGM. Và vào thế kỷ 11, các TGM phải xin phép Đức Thánh Cha trước khi mang Pallium. Điều này dẫn đến thông lệ hằng năm, các TGM mới nhậm chức từ khắp nơi trên thế giới cùng tề tựu về Rome và được Đức Giáo Hoàng trao dây Pallium, biểu tượng cho sự hiệp thông và trung thành của vị được nhận với người kế vị thánh Phêrô.

Đến năm 2015, Đức Phanxicô công bố quyết định giáo hoàng sẽ không trực tiếp choàng dây Pallium cho các tân TGM. Thay vào đó, các vị vừa nhậm chức sẽ đến Rome tham dự thánh lễ kính thánh Phêrô và Phaolô tông đồ. Đức Thánh Cha sẽ làm phép cho các dây Pallium, sau đó trao tận tay các TGM. Kể đến, một buổi lễ long trọng sẽ được tổ chức ở Tổng Giáo phận để các vị chính thức được choàng dây này. Qua đó nhấn mạnh tầm quan trọng của các giáo phận và cho phép nhiều tín hữu được chung vui với sự kiện quan trọng của vị chủ chăn, bởi dây Pallium là biểu tượng cho quyền giám mục ở mức viên mãn, theo Wikipedia. Đồng thời, thông qua dây Pallium, sự hiệp thông giữa Tòa Thánh và Giáo hội địa phương càng thêm vững chắc.

Ý nghĩa sâu sắc

Pallium được làm từ lông của những con chiên đặc biệt được nuôi từ bàn tay của các tu sĩ thuộc dòng Luyện Tâm (Trappist) ở Tu viện Tre Fontane, còn gọi là Tu viện các thánh Vincent và Anastasius ở Rome. Theo truyền thống, hằng năm, Đức Giáo Hoàng làm phép cho hai con chiên chưa đầy 1 tuổi vào ngày lễ thánh Agnes ở Rome (21.1), do tên của vị thánh có điểm tương đồng với từ Latinh chỉ con chiên là agnus. Đến ngày Thứ Năm Tuần Thánh,

lông cừu sẽ được lấy. Thánh Agnes tử đạo vào đầu thế kỷ thứ 4, được biết đến với sự thanh khiết trinh nguyên, đã bị giết hại khi mới 13 tuổi vì không chịu theo dị giáo. Nữ thánh được chôn ở Vương Cung Thánh Đường sau mang tên ngài. Để biểu trưng cho sự thanh khiết của thánh nữ, khi được giáo hoàng làm phép, một trong hai con chiên được choàng vòng hoa trắng, trong khi con còn lại đội vòng hoa đỏ nhằm tưởng nhớ sự tin tưởng vào đức tin cho đến lúc chết.

Các nữ tu dòng Biển Đức tại Vương Cung Thánh Đường Cecilia dùng lông chiên đã qua nhiều công đoạn xử lý, sau đó được làm phép, để dệt thành dây Pallium. Dây của TGM được tô điểm bởi 6 cây thánh giá làm từ sợi tơ màu đen, còn của giáo hoàng là 6 thánh giá đỏ. Các dây dệt xong sẽ được đặt trong chiếc hộp đồng, đặt gần ghế của thánh Phêrô, phía trên mộ ngài cho đến ngày được trao.

Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI đã giúp các tín hữu hiểu rõ hơn về ý nghĩa của dây Pallium trong bài giảng đầu tiên sau khi ngài được mật nghị hồng y bầu chọn: *"Biểu tượng của dây Pallium còn xa hơn thế: lông chiên đại diện cho những con chiên bị lạc bầy, gặp bất hạnh hoặc trong tình trạng ốm yếu được chủ chăn đặt trên vai và mang chúng đến nơi có nước hằng sống"*. Vì thế, dây Pallium nói đến vai trò chủ chăn của TGM và nhắc nhở về "gánh nặng" mà Chúa Giêsu đã nhận lãnh khi từ bỏ vinh quang, xuống thế làm người. Hàm ý này càng được nhấn mạnh hơn nữa bởi sự hiện diện 6 thánh giá đen trên dây, nhắc nhở về sự tồn tại của những thánh giá mà TGM sẽ gánh vác để dẫn dắt cộng đoàn dân Chúa.

Một lần khác, Đức Bênêđictô XVI cũng đề cập dây Pallium trong bài giảng vào lễ thánh Phêrô và Phaolô tông đồ năm 2011: *"Dây Pallium mang ý nghĩa chúng ta cần phải là những người chăn chiên vì sự hiệp nhất, và trong sự hiệp nhất. Và chỉ trong sự hiệp nhất được đại diện bởi thánh Phêrô, chúng ta mới có thể dẫn dắt đàn chiên đến với Thiên Chúa"*.

Theo Báo Công Giáo và Dân Tộc, website: cgvdt.vn

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

5 MÓN ĂN DỄ GÂY UNG THƯ

Người ta thường nói "bệnh từ miệng mà ra", thực tế là có không ít món ăn dù rất ngon nhưng lại chứa chất gây ung thư, WHO khuyến cáo nên hạn chế những món sau đây.

Ung thư là một căn bệnh đáng sợ của nhân loại trong thời hiện đại. Khối u ung thư phát triển làm tê liệt các cơ quan, di căn sang các cơ quan lân cận, khiến cơ thể suy kiệt, đau đớn, bất lực và cuối cùng gây tử vong rất nhanh.

Vào năm 2018, Tổ chức Nghiên cứu ung thư quốc tế GLOBOCAN đã công bố một thống kê cho thấy trên thế giới mỗi năm có khoảng 18,1 triệu ca mắc mới ung thư và 9,6 triệu bệnh nhân tử vong vì căn bệnh này. Còn ở Việt Nam, theo thống kê vào năm 2018 nước ta có khoảng 165.000 ca ung thư mới mắc, gần 115.000 trường hợp tử vong.

Chúng ta biết rằng bệnh ung thư không chỉ xuất phát từ yếu tố di truyền mà còn liên quan đến thói quen sinh hoạt, ăn uống, môi trường. Theo Cơ quan Nghiên cứu Ung thư Quốc tế (IARC) - một bộ phận thuộc Tổ chức Y tế Thế giới WHO, xung quanh cuộc sống của chúng ta có rất nhiều tác nhân gây ung thư. Được chia thành các nhóm rất cụ thể như sau:

- Nhóm 1: Bao gồm chất (hoặc hỗn hợp) mà chắc chắn gây ung thư cho người. Khi bị phơi nhiễm thì chắc chắn sẽ gây ung thư cho người.

- Nhóm 2A: Những chất (hoặc hỗn hợp) hầu như chắc chắn gây ung thư cho người. Khi bị phơi nhiễm hầu như chắc chắn sẽ gây ung thư cho người.

- Nhóm 2B: Những chất (hoặc hỗn hợp) có thể gây ung thư cho người. Khi bị phơi nhiễm có thể sẽ gây ung thư cho người.

- Nhóm 3: Những chất (hoặc hỗn hợp hoặc tình huống phơi nhiễm) không thể xếp loại vào tác nhân có thể gây ung thư cho người.

5 thực phẩm gây ung thư cực nhanh mà WHO kêu gọi loại bỏ khỏi mâm cơm:

1. Cá muối Trung Quốc: Cá muối Trung Quốc được xếp vào loại chất gây ung thư cấp độ 1. Nguyên nhân chủ yếu là vì cá muối

là sản phẩm nồng độ muối cao và giàu nitrite. Khi đi vào cơ thể, nitrite có thể phản ứng với protein amin tạo thành nitrosamine, có thể làm tăng nguy cơ hình thành các khối u ở hệ tiêu hóa.

2. Miếng trầu: WHO từng xếp trầu cau vào một trong 116 nguyên nhân được coi là làm tăng khả năng gây ra ung thư. Trong quả cau có chứa các thành phần chính như ancaloit và polyphenol. Nghiên cứu khoa học đã chứng minh alkaloid là chất độc gây đột biến gen, và liên quan chặt chẽ nhất đến sự xuất hiện của bệnh ung thư.

Một nguyên nhân khác được cho là có thể khiến thói quen ăn trầu dẫn đến căn bệnh ung thư là khi nhai, miếng trầu cọ xát mạnh vào niêm mạc khoang miệng, gây tróc vảy ở lớp thượng bì hoặc tạo nên nhiều vết trầy xước.

3. Thịt nướng: IARC đã xếp Benzopyrene vào nhóm gây ung thư số 1 với những bằng chứng rõ ràng về tác hại đối với cơ thể. Benzopyrene có thể gọi tắt là BaP, nó là một hydrocarbon thơm đa vòng. Benzopyrene hình thành trong quá trình nướng chín thực phẩm. Các thực phẩm nướng như gà nướng, cá nướng, sườn nướng, bò nướng... bị cháy có nguy cơ cao chứa benzopyrene, chính vì vậy cách tốt nhất để ngăn ngừa chúng chính là thay đổi phương pháp nấu nướng, thay vì nướng bạn có thể chuyển sang hình thức hấp, luộc.

4. Thực phẩm bị mốc: Aflatoxin được xếp vào loại chất gây ung thư loại 1 ngay từ năm 1993. Chỉ cần tiêu thụ vào cơ thể 1mg qua đường ăn uống cũng đủ để gây ung thư. Một người có cân nặng 70kg sẽ chết nếu tiêu thụ 20 miligam aflatoxin.

Đáng nói, phương pháp nấu và chế biến thông thường không thể phá hủy độc tính của chất độc này. Theo WHO, hầu hết con người tiếp xúc với aflatoxin qua các loại hạt, ngũ cốc... bị mốc. Vì thế, việc vứt bỏ các loại thực phẩm mốc để phòng ngừa ung thư là điều nên làm.

5. Đồ ăn nóng: Theo khuyến cáo của WHO, tiêu thụ đồ uống và thực phẩm nóng có thể làm tăng nguy cơ ung thư khoang miệng, hầu họng và thực quản. Để tránh làm tổn thương cơ thể và phòng ngừa ung thư thực quản thì trước khi ăn, chúng ta nên chờ thực phẩm nguội bớt trong khoảng 50-60 độ C.

Theo soha.vn

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 03/2022	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B74)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	17
✠ Các Giáo hội nói gì Giáo hội	20
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Chuyện tha thứ	23
◆ Tại sao người Công giáo phải ăn chay	28
◆ Mùa Chay trong đại dịch	32
◆ Đời lặng Giuse	39
◆ Điểm sách: Đồ Gốm	44
◆ Đức Thánh Cha Phanxico và phụ nữ	48
◆ Thinh lặng nội tâm	51
◆ Phẩm giá con người theo Kitô giáo	56
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Dây Pallium	59
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ 5 món ăn dễ gây ung thư	62